

Úradný vestník

Európskej únie

L 175

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 55

5. júla 2012

Obsah

II Nelegislatívne akty

MEDZINÁRODNÉ DOHODY

2012/357/EÚ:

- ★ Rozhodnutie Rady ministrov AKT – EÚ č. 2/2012 z 15. júna 2012 o štatúte Juhosudánskej republiky v súvislosti s Dohodou o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej 1

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 587/2012 zo 7. júna 2012, ktorým sa ustanovuje zákaz výlovu marlína mozaikového v Atlantickom oceáne plavidlami plaviacimi sa pod vlajkou Portugalska 3
- ★ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 588/2012 z 3. júla 2012, ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény (CHOP)] 5
- ★ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 589/2012 zo 4. júla 2012, ktorým sa v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh schvaľuje účinná látka fluxapyroxad a ktorým sa mení a dopĺňa príloha k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) č. 540/2011 ⁽¹⁾ 7

Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 590/2012 zo 4. júla 2012, ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny 11

Cena: 3 EUR

(Pokračovanie na nasledujúcej strane)

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 591/2012 zo 4. júla 2012, ktorým sa menia a dopĺňajú reprezentatívne ceny a výška dodatočných dovozných ciel na niektoré produkty v sektore cukru stanovené vykonávacím nariadením (EÚ) č. 971/2011 na hospodársky rok 2011/2012	13
---	----

ROZHODNUTIA

2012/358/EÚ:

- ★ **Vykonávacie rozhodnutie Komisie z 3. júla 2012, ktorým sa stanovuje finančný príspevok Únie na výdavky vzniknuté v súvislosti s núdzovými opatreniami prijatými na boj proti vtácej chrípke v Nemecku v novembri 2010 [oznámené pod číslom C(2012) 4359]** 15

2012/359/EÚ:

- ★ **Rozhodnutie Európskej centrálnej banky z 28. júna 2012, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie ECB/2011/25 o dodatočných dočasných opatreniach týkajúcich sa refinančných operácií Eurosystemu a akceptovateľnosti zábezpeky (ECB/2012/11)** 17

III Iné akty

EURÓPSKY HOSPODÁRSKY PRIESTOR

205/2011/COL:

- ★ **Rozhodnutie Dozorného úradu EZVO č. 205/11/COL z 29. júna 2011 o dodatočnej dohode o službe podniku Hurtigruten (Nórsko)** 19

II

(Nelegislatívne akty)

MEDZINÁRODNÉ DOHODY

ROZHODNUTIE RADY MINISTROV AKT – EÚ č. 2/2012

z 15. júna 2012

o štatúte Juhosudánskej republiky v súvislosti s Dohodou o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej

(2012/357/EÚ)

RADA MINISTROV AKT – EÚ,

so zreteľom na Dohodu o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, podpísanú v Cotonou 23. júna 2000 ⁽¹⁾, prvýkrát zmenenú a doplnenú v Luxemburgu 25. júna 2005 ⁽²⁾ a druhýkrát zmenenú a doplnenú v Ouagadougou 22. júna 2010 ⁽³⁾ (ďalej len „Dohoda o partnerstve AKT-EÚ“), a najmä na jej článok 94,

so zreteľom na rozhodnutie Rady ministrov AKT – ES č. 1/2005 z 8. marca 2005 o prijatí rokovacieho poriadku Rady ministrov AKT – ES ⁽⁴⁾, a najmä na jeho článok 8 ods. 3,

keďže:

- (1) Druhá zmena a doplnenie Dohody o partnerstve AKT – EÚ sa predbežne vykonáva od 31. októbra 2010.
- (2) V článku 94 Dohody o partnerstve AKT – EÚ sa ustanovuje, že každá žiadosť štátu o prístupenie sa predkladá Rade ministrov na schválenie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dohoda, ktorou sa mení a dopĺňa Dohoda o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, podpísaná v Cotonou 23. júna 2000 (Ú. v. EÚ L 209, 11.8.2005, s. 27).

⁽³⁾ Dohoda, ktorou sa druhýkrát mení a dopĺňa Dohoda o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, podpísaná v Cotonou 23. júna 2000 a prvýkrát zmenená a doplnená v Luxemburgu 25. júna 2005 (Ú. v. EÚ L 287, 4.11.2010, s. 3).

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 95, 14.4.2005, s. 44.

(3) Juhosudánska republika 20. marca 2012 predložila žiadosť o prístupenie v súlade s článkom 94 Dohody o partnerstve AKT – EÚ a žiadosť o udelenie štatútu pozorovateľa, ktorý jej umožní účasť v spoločných inštitúciách zriadených uvedenou dohodou až do ukončenia prístupového procesu.

(4) Štatút pozorovateľa by mal byť platný do 20. novembra 2012. Južný Sudán by mal uložiť akt o pristúpení u deponitárov Dohody o partnerstve AKT – EÚ, a to na Generálnom sekretariáte Rady Európskej únie a na Sekretariáte štátov AKT, najneskôr do uvedeného dátumu,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Schválenie žiadosti o prístupenie a žiadosti o štatút pozorovateľa

Týmto sa schvaľuje žiadosť Juhosudánskej republiky o prístupenie k Dohode o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, podpísanej v Cotonou 23. júna 2000, prvýkrát zmenenej a doplnenej v Luxemburgu 25. júna 2005 a druhýkrát zmenenej a doplnenej v Ouagadougou 22. júna 2010.

Južný Sudán má štatút pozorovateľa do 20. novembra 2012 podľa Dohody o partnerstve AKT – EÚ.

Južný Sudán uloží akt o pristúpení u deponitárov Dohody o partnerstve AKT – EÚ, a to na Generálnom sekretariáte Rady Európskej únie a na Sekretariáte štátov AKT, najneskôr do uvedeného dátumu.

*Článok 2***Nadobudnutie účinnosti**

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho prijatí.

V Port Villa 15. júna 2012

Za Radu ministrov AKT – EÚ
predseda
A. BAPTISTE

NARIADENIA

NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 587/2012

zo 7. júna 2012,

ktorým sa ustanovuje zákaz výlovu marlína mozaikového v Atlantickom oceáne plavidlami plaviacimi sa pod vlajkou Portugalska

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1224/2009 z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 36 ods. 2,

keďže:

- (1) Nariadenie Rady (EÚ) č. 44/2012 zo 17. januára 2012, ktorým sa na rok 2012 stanovujú vo vodách EÚ a pre plavidlá EÚ v určitých vodách nepatriacich EÚ rybolovné možnosti pre určité populácie rýb a skupiny populácií rýb, ktoré sú predmetom medzinárodných rokovanií alebo dohôd⁽²⁾, stanovuje kvóty na rok 2012.
- (2) Podľa informácií, ktoré Komisia dostala, sa výlovom zásoby uvedenej v prílohe k tomuto nariadeniu plavidlami plaviacimi sa pod vlajkou členského štátu alebo plavidlami zaregistrovanými v členskom štáte uvedenom v danej prílohe vyčerpalá kvóta pridelená na rok 2012.
- (3) Je preto nevyhnutné zakázať rybolovné činnosti v súvislosti s uvedenou zásobou,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Vyčerpanie kvóty

Kvóta na rybolov pridelená členskému štátu uvedenému v prílohe k tomuto nariadeniu pre zásobu v nej uvedenú na rok 2012 sa považuje za vyčerpanú odo dňa stanoveného v uvedenej prílohe.

Článok 2

Zákazy

Rybolovné činnosti v súvislosti so zásobou uvedenou v prílohe k tomuto nariadeniu plavidlami plaviacimi sa pod vlajkou členského štátu alebo plavidlami zaregistrovanými v členskom štáte uvedenom v danej prílohe sa zakazujú odo dňa stanoveného v uvedenej prílohe. Po uvedenom dátume sa zakazuje najmä ponechávať na palube, premiestňovať, prekladať alebo vykladať ryby z uvedenej zásoby ulovené uvedenými plavidlami.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 7. júna 2012

Za Komisiu
v mene predsedu

Lowri EVANS

generálna riaditeľka pre námorné záležitosti
a rybné hospodárstvo

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 25, 27.1.2012, s. 55.

PRÍLOHA

Číslo	5/T&Q
Členský štát	Portugalsko
Zásoba	BUM/ATLANT
Druh	marlín mozaikový (<i>Makaira nigricans</i>)
Zóna	Atlantický oceán
Dátum	13. mája 2012

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 588/2012

z 3. júla 2012,

ktorým sa do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení zapisuje názov [Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény (CHOP)]

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 7 ods. 4 prvý pododsek,

keďže:

- (1) V súlade s článkom 6 ods. 2 prvým pododsekom a podľa článku 17 ods. 2 nariadenia (ES) č. 510/2006 bola žiadosť o zápis názvu „Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény“ do registra, ktorú predložilo Maďarsko, uverejnená v Úradnom vestníku Európskej únie⁽²⁾.

- (2) Komisii nebola v súlade s článkom 7 nariadenia (ES) č. 510/2006 oznámená žiadna námietka, tento názov sa teda musí zapísať do registra,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Názov uvedený v prílohe k tomuto nariadeniu sa zapisuje do registra.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 3. júla 2012

Za Komisiu
v mene predsedu
Dacian CIOLOȘ
člen Komisie

(¹) Ú. v. EÚ L 93, 31.3.2006, s. 12.

(²) Ú. v. EÚ C 303, 14.10.2011, s. 16.

PRÍLOHA

Poľnohospodárske výrobky určené na ľudskú spotrebu uvedené v prílohe I k zmluve:

Trieda 1.8 Iné výrobky prílohy I k zmluve (koreniny, atď.)

MAĎARSKO

Kalocsai fűszerpaprika-őrlemény (CHOP)

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 589/2012

zo 4. júla 2012,

ktorým sa v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh schvaľuje účinná látka fluxapyroxad a ktorým sa mení a dopĺňa príloha k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) č. 540/2011

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 z 21. októbra 2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh a o zrušení smerníc Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 13 ods. 2 a článok 78 ods. 2,

keďže:

- (1) Pokiaľ ide o postup a podmienky schvaľovania, je potrebné v súlade s článkom 80 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 1107/2009 uplatňovať smernicu Rady 91/414/EHS⁽²⁾ na účinné látky, v súvislosti s ktorými sa pred 14. júnom 2011 prijalo rozhodnutie v súlade s článkom 6 ods. 3 uvedenej smernice. V prípade fluxapyroxadu sú rozhodnutím Komisie 2010/672/EÚ⁽³⁾ splnené podmienky článku 80 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 1107/2009.
- (2) V súlade s článkom 6 ods. 2 smernice 91/414/EHS bola Spojenému kráľovstvu 11. decembra 2009 doručená žiadosť od firmy BASF SE o zaradenie účinnej látky fluxapyroxad do prílohy I k smernici 91/414/EHS. Rozhodnutím 2010/672/EÚ sa potvrdilo, že dokumentácia je „úplná“ v tom zmysle, že v zásade spĺňa požiadavky týkajúce sa údajov a informácií stanovené v prílohách II a III k smernici 91/414/EHS.
- (3) Účinky uvedenej účinnej látky na ľudské zdravie, zdravie zvierat a na životné prostredie boli posúdené v súlade s ustanoveniami článku 6 ods. 2 a 4 smernice 91/414/EHS, pokiaľ ide o použitia navrhované žiadateľom. Určený spravodajský členský štát predložil 11. januára 2011 návrh hodnotiacej správy.
- (4) Návrh hodnotiacej správy posúdili spôsobom partnerského preskúmania členské štáty a Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (ďalej len „úrad“). 16. decembra 2011 predložil úrad Komisii svoj záver z partnerského

preskúmania účinnej látky fluxapyroxad⁽⁴⁾ z hľadiska hodnotenia rizika pesticídov. Členské štáty a Komisia preskúmali v rámci Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat príslušný návrh hodnotiacej správy a finalizovali ho 1. júna 2012 vo forme revíznej správy Komisie o fluxapyroxade.

- (5) Z rôznych preskúmaní vyplynulo, že od prípravkov na ochranu rastlín s obsahom fluxapyroxadu možno očakávať, že vo všeobecnosti spĺňajú požiadavky stanovené v článku 5 ods. 1 písm. a) a b) a článku 5 ods. 3 smernice 91/414/EHS najmä vzhľadom na spôsoby použitia, ktoré boli preskúvané a podrobne opísané v revíznej správe Komisie. Preto je vhodné fluxapyroxad schváliť.
- (6) Bez toho, aby boli v dôsledku schválenia dotknuté povinnosti stanovené v nariadení (ES) č. 1107/2009, malo by však vzhľadom na konkrétnu situáciu vzniknutú prechodom od smernice 91/414/EHS k nariadeniu (ES) č. 1107/2009 platiť nasledujúce: členským štátom by sa po schválení malo poskytnúť šesťmesačné obdobie, počas ktorého preskúmajú povolenia prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich fluxapyroxad; členské štáty by podľa potreby mali povolenia zmeniť, nahradiť alebo odobrať. Odchyľne od uvedeného termínu by sa malo poskytnúť dlhšie obdobie na predloženie a posúdenie aktualizácie úplnej dokumentácie podľa prílohy III, ako sa stanovuje v smernici 91/414/EHS, v súvislosti s každým prípravkom na ochranu rastlín a s každým plánovaným použitím v súlade s jednotnými zásadami.
- (7) Zo skúseností so zaraďovaním účinných látok do prílohy I k smernici 91/414/EHS, ktoré boli hodnotené v rámci nariadenia Komisie (EHS) č. 3600/92 z 11. decembra 1992, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá na realizáciu prvého stupňa pracovného programu, na ktorý sa vzťahuje článok 8 ods. 2 smernice Rady 91/414/EHS o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh⁽⁵⁾, vyplýva, že pri výklade povinností držiteľov existujúcich povolení môžu vzniknúť ťažkosti, pokiaľ ide o prístup k údajom. S cieľom predísť ďalším ťažkostiam sa preto zdá, že je potrebné objasniť povinnosti členských štátov, najmä povinnosť overiť, či držiteľ povolenia preukáže prístup k dokumentácii spĺňajúcej požiadavky prílohy II k uvedenej smernici. Týmto objasnením sa však nestanovujú žiadne nové povinnosti pre členské štáty ani pre držiteľov povolení v porovnaní so

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 290, 6.11.2010, s. 51.

⁽⁴⁾ *The EFSA Journal* (2012); 10(1): 2522. K dispozícii online na adrese: www.efsa.europa.eu.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 366, 15.12.1992, s. 10.

smernicami, ktoré sa doteraz prijali a ktorými sa mení a dopĺňa príloha I k danej smernici, alebo nariadeniami, ktorými sa schvaľujú účinné látky.

- (8) V súlade s článkom 13 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1107/2009 by sa príloha k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) č. 540/2011 z 25. mája 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, pokiaľ ide o zoznam schválených účinných látok ⁽¹⁾, mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.
- (9) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Schválenie účinnej látky

Účinná látka fluxapyroxad špecifikovaná v prílohe I sa schvaľuje za podmienok stanovených v uvedenej prílohe.

Článok 2

Prehodnotenie prípravkov na ochranu rastlín

1. Členské štáty do 30. júna 2013 v prípade potreby zmenia a doplnia alebo odoberú existujúce povolenia týkajúce sa prípravkov na ochranu rastlín s obsahom fluxapyroxadu ako účinnej látky v súlade s nariadením (ES) č. 1107/2009.

Do uvedeného dátumu overia najmä to, či sú podmienky stanovené v prílohe I k tomuto nariadeniu splnené, s výnimkou tých, ktoré sú stanovené v stĺpci týkajúcom sa osobitných ustanovení v uvedenej prílohe, a či držiteľ povolenia má dokumentáciu spĺňajúcu požiadavky prílohy II k smernici 91/414/EHS alebo má k nej prístup v súlade s podmienkami článku 13 ods. 1 až 4 uvedenej smernice a článku 62 nariadenia (ES) č. 1107/2009.

2. Odchylné od odseku 1 členské štáty opätovne prehodnotia každý povolený prípravok na ochranu rastlín s obsahom

fluxapyroxadu ako jedinej účinnej látky alebo jednej z viacerých účinných látok, z ktorých boli všetky najneskôr do 31. decembra 2012 uvedené v prílohe k vykonávaciemu nariadeniu (EÚ) č. 540/2011, v súlade s jednotnými zásadami ustanovenými v článku 29 ods. 6 nariadenia (ES) č. 1107/2009 na základe dokumentácie spĺňajúcej požiadavky prílohy III k smernici 91/414/EHS a s prihliadnutím na stĺpec o osobitných ustanoveniach prílohy I k tomuto nariadeniu. Na základe uvedeného hodnotenia určia, či prípravok spĺňa podmienky stanovené v článku 29 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1107/2009.

Po tomto určení členské štáty:

- a) v prípade prípravku s obsahom fluxapyroxadu ako jedinej účinnej látky podľa potreby zmenia a doplnia alebo odoberú povolenie najneskôr do 30. júna 2014 alebo
- b) v prípade prípravku s obsahom fluxapyroxadu ako jednej z viacerých účinných látok podľa potreby zmenia a doplnia alebo odoberú povolenie najneskôr do 30. júna 2014 alebo do dátumu určeného na takúto zmenu a doplnenie alebo odobratie v príslušnom akte alebo aktoch, ktorými sa príslušná látka alebo látky dopĺňajú do prílohy I k smernici 91/414/EHS alebo ktorými sa uvedená látka alebo látky schvaľujú, podľa toho, čo nastane neskôr.

Článok 3

Zmeny a doplnenia vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 540/2011

Príloha k vykonávaciemu nariadeniu (EÚ) č. 540/2011 sa mení a dopĺňa v súlade s prílohou II k tomuto nariadeniu.

Článok 4

Nadobudnutie účinnosti a dátum uplatňovania

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Uplatňuje sa od 1. januára 2013.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. júla 2012

Za Komisiu
predseda
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 153, 11.6.2011, s. 1.

PRÍLOHA I

Všeobecný názov, identifikačné čísla	Názov IUPAC	Čistota ⁽¹⁾	Dátum schválenia	Schválenie platí do	Osobitné ustanovenia
Fluxapyroxad č. CAS: 907204-31-3 č. CIPAC: 828	3-(difluórmetyl)-1-metyl-N-(3',4',5'-trifluórbifenyl-2-yl)pyrazol-4-karboxamid	≥ 950 g/kg množstvo toluénu ako nečistoty nesmie prekročiť 1 g/kg v technickom materiáli	1. január 2013	31. decembra 2022	<p>Pri vykonávaní jednotných zásad, na ktoré sa odvoláva článok 29 ods. 6 nariadenia (ES) č. 1107/2009, sa zohľadňujú závery z revíznej správy o fluxapyroxade dokončenej 1. júna 2012 Stálym výborom pre potravinový reťazec a zdravie zvierat, a najmä jej dodatky I a II.</p> <p>Pri tomto celkovom hodnotení musia členské štáty venovať osobitnú pozornosť ochrane podzemných vôd, ak sa táto účinná látka používa v oblastiach s citlivými pôdnymi a/alebo klimatickými podmienkami.</p> <p>V podmienkach použitia musia byť podľa potreby uvedené vhodné opatrenia na zníženie rizika.</p> <p>Čistota uvádzaná v tejto položke vychádza z poloprevádzkového výrobného systému. Hodnotiaci členský štát informuje Komisiu v súlade s článkom 38 nariadenia (ES) č. 1107/2009 o špecifikácii komerčne vyrábaného technického materiálu.</p>

⁽¹⁾ Ďalšie podrobnosti o totožnosti a špecifikácii účinnej látky sú uvedené v revíznej správe.

PRÍLOHA II

Do časti B prílohy k vykonávaciemu nariadeniu (EÚ) č. 540/2011 sa vkladá táto položka:

Číslo	Všeobecný názov, identifikačné čísla	Názov IUPAC	Čistota (*)	Dátum schválenia	Schválenie platí do	Osobitné ustanovenia
„24.	fluxapyroxad č. CAS: 907204-31-3 č. CIPAC: 828	3-(difluórmetyl)-1-metyl-N-(3',4',5'-trifluórbifenyl-2-yl)pyrazol-4-karboxamid	≥ 950 g/kg množstvo toluénu ako nečistoty nesmie prekročiť 1 g/kg v technickom materiáli	1. január 2013	31. decembra 2022	<p>Pri vykonávaní jednotných zásad, na ktoré sa odvoláva článok 29 ods. 6 nariadenia (ES) č. 1107/2009, sa zohľadňujú závery z revíznej správy o fluxapyroxade dokončenej 1. júna 2012 Stálym výborom pre potravinový reťazec a zdravie zvierat, a najmä jej dodatky I a II.</p> <p>Pri tomto celkovom hodnotení musia členské štáty venovať osobitnú pozornosť ochrane podzemných vôd, ak sa táto účinná látka používa v oblastiach s citlivými pôdnymi a/alebo klimatickými podmienkami.</p> <p>V podmienkach použitia musia byť podľa potreby uvedené vhodné opatrenia na zníženie rizika.</p> <p>Čistota uvádzaná v tejto položke vychádza z poloprevádzkového výrobného systému. Hodnotiaci členský štát informuje Komisiu v súlade s článkom 38 nariadenia (ES) č. 1107/2009 o špecifikácii komerčne vyrábaného technického materiálu.“</p>

(*) Ďalšie podrobnosti o totožnosti a špecifikácii účinnej látky sú uvedené v revíznej správe.

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 590/2012

zo 4. júla 2012,

ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) ⁽¹⁾,

so zreteľom na vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 543/2011 zo 7. júna 2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o sektory ovocia a zeleniny a spracovaného ovocia a zeleniny ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 136 ods. 1,

keďže:

- (1) Vykonávacím nariadením (EÚ) č. 543/2011 sa v súlade s výsledkami Uruguajského kola mnohostranných obchodných rokovaní ustanovujú kritériá, na základe ktorých Komisia stanovuje paušálne hodnoty na dovoz

z tretích krajín, pokiaľ ide o výrobky a obdobia uvedené v časti A prílohy XVI k uvedenému nariadeniu.

- (2) Paušálne dovozné hodnoty sa vypočítajú každý pracovný deň v súlade s článkom 136 ods. 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 543/2011, pričom sa zohľadnia premenlivé každodenné údaje. Toto nariadenie by preto malo nadobudnúť účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Paušálne dovozné hodnoty uvedené v článku 136 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 543/2011 sú stanovené v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. júla 2012

Za Komisiu
v mene predsedu
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generálny riaditeľ pre poľnohospodárstvo
a rozvoj vidieka

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 157, 15.6.2011, s. 1.

PRÍLOHA

Paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny

(EUR/100 kg)

Číselný znak KN	Kód tretej krajiny ⁽¹⁾	Paušálna dovozná hodnota
0702 00 00	TR	50,2
	ZZ	50,2
0707 00 05	TR	103,7
	ZZ	103,7
0709 93 10	TR	119,0
	ZZ	119,0
0805 50 10	AR	63,5
	TR	54,0
	UY	93,7
	ZA	93,8
	ZZ	76,3
0808 10 80	AR	205,4
	BR	81,6
	CL	105,8
	CN	100,6
	NZ	131,5
	US	177,2
	UY	58,9
	ZA	106,0
	ZZ	120,9
	0808 30 90	AR
CL		108,9
CN		83,4
NZ		207,2
ZA		112,5
ZZ		137,1
0809 10 00	TR	187,1
	ZZ	187,1
0809 29 00	TR	328,9
	ZZ	328,9
0809 30	TR	214,9
	ZZ	214,9

⁽¹⁾ Nomenklatúra krajín stanovená nariadením Komisie (ES) č. 1833/2006 (Ú. v. EÚ L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „iného pôvodu“.

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) č. 591/2012

zo 4. júla 2012,

ktorým sa menia a dopĺňajú reprezentatívne ceny a výška dodatočných dovozných ciel na niektoré produkty v sektore cukru stanovené vykonávacím nariadením (EÚ) č. 971/2011 na hospodársky rok 2011/2012

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) ⁽¹⁾,so zreteľom na nariadenie Komisie (ES) č. 951/2006 z 30. júna 2006, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia Rady (ES) č. 318/2006, pokiaľ ide o obchodovanie s tretími krajinami v sektore cukru ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 36 ods. 2 druhý pododsek druhú vetu,

keďže:

- (1) Výška reprezentatívnych cien a dodatočných ciel uplatniteľných na dovoz bieleho a surového cukru a určitých sirupov na hospodársky rok 2011/12 sa stanovila vo vykonávacom nariadení Komisie (EÚ) č. 971/2011 ⁽³⁾. Tieto ceny a clá sa naposledy zmenili a doplnili vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 574/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Údaje, ktoré má Komisia v súčasnosti k dispozícii, vedú k zmene a doplneniu uvedených súm v súlade s článkom 36 nariadenia (ES) č. 951/2006.

- (3) Keďže je potrebné zabezpečiť, aby sa toto opatrenie začalo uplatňovať čo najskôr po sprístupnení aktualizovaných údajov, je vhodné, aby toto opatrenie nadobudlo účinnosť dňom jeho uverejnenia,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Reprezentatívne ceny a dodatočné clá uplatniteľné na dovoz produktov uvedených v článku 36 nariadenia (ES) č. 951/2006, stanovené vykonávacím nariadením (EÚ) č. 971/2011 na hospodársky rok 2011/2012, sa menia a dopĺňajú a uvádzajú sa v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. júla 2012

Za Komisiu
v mene predsedu

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generálny riaditeľ pre poľnohospodárstvo
a rozvoj vidieka

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 254, 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 169, 29.6.2012, s. 55.

PRÍLOHA

Zmenené a doplnené reprezentatívne ceny a dodatočné dovozné clá na biely cukor, surový cukor a produkty patriace pod číselný znak KN 1702 90 95 uplatniteľné od 5. júla 2012

(v EUR)

Číselný znak KN	Výška reprezentatívnej ceny na 100 kg netto daného produktu	Výška dodatočného cla na 100 kg netto daného produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	39,85	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	39,85	2,65
1701 13 10 ⁽¹⁾	39,85	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	39,85	2,95
1701 14 10 ⁽¹⁾	39,85	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	39,85	2,95
1701 91 00 ⁽²⁾	50,39	2,35
1701 99 10 ⁽²⁾	50,39	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	50,39	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,50	0,22

⁽¹⁾ Stanovené pre štandardnú kvalitu definovanú v bode III prílohy IV k nariadeniu (ES) č. 1234/2007.⁽²⁾ Stanovené pre štandardnú kvalitu definovanú v bode II prílohy IV k nariadeniu (ES) č. 1234/2007.⁽³⁾ Stanovené na 1 % obsahu sacharózy.

ROZHODNUTIA

VYKONÁVACIE ROZHODNUTIE KOMISIE

z 3. júla 2012,

ktorým sa stanovuje finančný príspevok Únie na výdavky vzniknuté v súvislosti s núdzovými opatreniami prijatými na boj proti vtácej chrípke v Nemecku v novembri 2010

[oznámené pod číslom C(2012) 4359]

(Iba nemecké znenie je autentické)

(2012/358/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na rozhodnutie Rady 2009/470/ES z 25. mája 2009 o výdavkoch na veterinárnom úseku⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 4,

keďže:

- (1) V súlade s článkom 75 nariadenia o rozpočtových pravidlách a článkom 90 ods. 1 vykonávacích predpisov sa predtým, ako dôjde k viazaniu výdavkov z rozpočtu Únie, prijme rozhodnutie o financovaní, v ktorom sa stanovujú hlavné prvky opatrenia spojeného s výdavkami a ktoré prijme inštitúcia alebo orgány, na ktoré inštitúcia delegovala právomoci.
- (2) V rozhodnutí 2009/470/ES sa stanovujú postupy, ktorými sa riadi finančné prispievanie Únie na špecifické veterinárne opatrenia vrátane núdzových opatrení. S cieľom prispieť k čo najrýchlejšej eradikácii vtácej chrípky by Únia mala finančne prispieť na oprávnené výdavky vynaložené členskými štátmi. V článku 4 ods. 3 prvej a druhej zarážke uvedeného rozhodnutia sa stanovuje percentuálny podiel, ktorý je nutné uplatniť vo vzťahu k nákladom vynaloženým členskými štátmi.
- (3) V článku 3 nariadenia Komisie (ES) č. 349/2005 z 28. februára 2005 stanovujúceho pravidlá financovania zo Spoločenstva, ktoré je určené na mimoriadne opatrenia boja proti určitým chorobám zvierat, uvedeným v rozhodnutí Rady 90/424/EHS⁽²⁾, sa stanovujú pravidlá týkajúce sa výdavkov oprávnených na finančnú podporu Únie.
- (4) Vykonávacím rozhodnutím Komisie 2011/404/EÚ zo 7. júla 2011 o finančnom príspevku Únie na mimoriadne núdzové opatrenia zamerané na boj proti vtácej chrípke v Nemecku v novembri 2010⁽³⁾ bol udelený finančný

príspevok Únie na núdzové opatrenia na boj proti vtácej chrípke v Nemecku v novembri 2010. Nemecko predložilo 5. septembra 2011 oficiálnu žiadosť o úhradu podľa ustanovení článku 7 ods. 1 a 2 nariadenia (ES) č. 349/2005.

- (5) Vyplatenie finančného príspevku Únie je podmienené tým, že sa plánované činnosti skutočne zrealizovali a že príslušné orgány poskytli všetky potrebné informácie v stanovených termínoch.
- (6) Nemecko v súlade s článkom 3 ods. 4 rozhodnutia 2009/470/ES bezodkladne informovalo Komisiu a ostatné členské štáty o opatreniach uplatnených v súlade s právnymi predpismi Únie o podávaní správ a eradikácii, ako aj o ich výsledkoch. K žiadosti o úhradu bola v zmysle požiadaviek uvedených v článku 7 nariadenia (ES) č. 349/2005 priložená správa o financovaní, podporné dokumenty, epidemiologická správa o každom chove, v ktorom boli zvieratá usmrtené alebo zneškodnené, ako aj výsledky príslušných auditov.
- (7) Zistenia Komisie, spôsob výpočtu oprávnených výdavkov a konečné závery boli Nemecku oznámené 16. marca 2012.
- (8) V nadväznosti na to sa teraz môže stanoviť celková výška finančnej podpory Únie na oprávnené výdavky, ktoré vznikli v súvislosti s eradikáciou vtácej chrípky v Nemecku v novembri 2010.
- (9) Opatrenia stanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Finančný príspevok Únie na výdavky spojené s eradikáciou vtácej chrípky v Nemecku v roku 2010 sa stanovuje na 177 181,83 EUR.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 155, 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 55, 1.3.2005, s. 12.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 180, 8.7.2011, s. 50.

Článok 2

Toto rozhodnutie, ktoré predstavuje finančné rozhodnutie v zmysle článku 75 nariadenia o rozpočtových pravidlách, je určené Nemeckej spolkovej republike.

V Bruseli 3. júla 2012

Za Komisiu
John DALLI
člen Komisie

ROZHODNUTIE EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY

z 28. júna 2012,

ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie ECB/2011/25 o dodatočných dočasných opatreniach týkajúcich sa refinančných operácií Eurosystému a akceptovateľnosti zábezpeky

(ECB/2012/11)

(2012/359/EÚ)

RADA GUVERNÉROV EURÓPSKEJ CENTRÁLNEJ BANKY,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 127 ods. 2 prvú zarážku,

so zreteľom na Štatút Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky, a najmä na jeho článok 3.1 prvú zarážku a článok 18.2,

keďže:

- (1) Podľa článku 18.1 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky Európska centrálna banka (ECB) a národné centrálné banky členských štátov, ktorých menou je euro, môžu uskutočňovať úverové operácie s úverovými inštitúciami a inými účastníkmi trhu, pričom sa požičiavanie zabezpečuje na základe dostatočnej zábezpeky. Kritériá určujúce akceptovateľnosť zábezpeky na účely operácií menovej politiky Eurosystému sú stanovené v prílohe I k usmerneniu ECB/2011/14 z 20. septembra 2011 o nástrojoch a postupoch menovej politiky Eurosystému ⁽¹⁾.
- (2) Podľa názoru Rady guvernérov by sa na účely zlepšenia dodávania likvidity zmluvným stranám operácií menovej politiky Eurosystému mali rozšíriť kritériá na určovanie akceptovateľnosti cenných papierov krytých aktívami ako zábezpeky v operáciách menovej politiky Eurosystému.
- (3) Takéto opatrenia je potrebné uplatňovať dočasne, až kým Rada guvernérov nedôjde k záveru, že stabilita finančného systému umožňuje uplatňovanie všeobecného rámca Eurosystému pre operácie menovej politiky,
- (4) Preto by sa malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť rozhodnutie ECB/2011/25 zo 14. decembra 2011 o dodatočných dočasných opatreniach týkajúcich sa refinančných operácií Eurosystému a akceptovateľnosti zábezpeky ⁽²⁾,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Zmena a doplnenie

Článok 3 rozhodnutia ECB/2011/25 sa nahrádza takto:

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 331, 14.12.2011, s. 1.⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 341, 22.12.2011, s. 65.

„Článok 3

Prijatie niektorých ďalších cenných papierov krytých aktívami

1. Okrem cenných papierov krytých aktívami akceptovateľných podľa kapitoly 6 prílohy I k usmerneniu ECB/2011/14 sú ako zábezpeka v operáciách menovej politiky Eurosystému akceptovateľné aj cenné papiere kryté aktívami, ktoré nespĺňajú požiadavky na hodnotenie kreditného rizika podľa oddielu 6.3.2 prílohy I k usmerneniu ECB/2011/14, ale inak spĺňajú všetky kritériá akceptovateľnosti, ktoré platia pre cenné papiere kryté aktívami podľa usmernenia ECB/2011/14, a to za predpokladu, že majú v čase emisie alebo kedykoľvek neskôr dva ratingy prinajmenšom na úrovni tri B (*). Zároveň spĺňajú všetky nasledujúce požiadavky:

- a) aktíva, z ktorých plynú peňažné toky, a ktoré kryjú cenné papiere kryté aktívami, patria k niektorému z týchto druhov aktív: i) hypotekárne úvery na nehnuteľnosti na bývanie, ii) úvery malým a stredným podnikom, iii) hypotekárne úvery na komerčné účely, iv) úvery na motorové vozidlá, v) lízing and spotrebiteľské úvery,
- b) pri aktívach, z ktorých plynú peňažnú toky, nemožno kombinovať rôzne druhy aktív,
- c) aktíva, z ktorých plynú peňažné toky, a ktoré kryjú cenné papiere kryté aktívami neobsahujú úvery, ktoré:
 - i) nie sú splácané v čase emisie cenných papierov krytých aktívami,
 - ii) nie sú splácané v čase, keď sa začlenia do aktív kryjúcich cenné papiere kryté aktívami počas ich existencie, napríklad prostredníctvom náhrady doterajších aktív, z ktorých plynú peňažné toky, alebo
 - iii) sú v ktoromkoľvek okamihu štruktúrované, syndikované alebo majú vysoký pákový efekt,
- d) dokumenty o transakcii s cennými papiermi krytými aktívami obsahujú ustanovenia o pokračujúcej obsluhu.

2. Na cenné papiere kryté aktívami uvedené v odseku 1, ktoré majú dva ratingy na úrovni najmenej jedno A (**), sa uplatňuje oceňovacia zrážka vo výške 16 %.

3. Na cenné papiere kryté aktívami uvedené v odseku 1, ktoré nemajú dva ratingy na úrovni najmenej jedno A, sa uplatňujú tieto oceňovacie zrážky: a) na cenné papiere kryté hypotekárnymi úvermi na komerčné účely na uplatňuje oceňovacia zrážka vo výške 32 %, b) na všetky ostatné cenné papiere kryté aktívami sa uplatňuje oceňovacia zrážka vo výške 26 %.

4. Zmluvná strana nemôže predložiť ako zábezpeku cenné papiere kryté aktívami, ktoré sú akceptovateľné podľa odseku 1, ak táto zmluvná strana alebo každá tretia strana, s ktorou má úzke väzby, konajú vo vzťahu k týmto cenným papierom krytým aktívami ako poskytovatelia zabezpečenia úrokovej miery.

5. Na účely tohto článku majú pojmy „malý podnik“ a „stredný podnik“ rovnaký význam ako v odporúčaní Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003, ktoré sa týka definície mikro, malých a stredných podnikov (**).

6. NCB môže prijímať ako zábezpeku v operáciách menovej politiky Eurosystemu cenné papiere kryté aktívami, ktorých podkladové aktíva zahŕňajú hypotekárne úvery na nehnuteľnosti na bývanie alebo úvery malým a stredným podnikom alebo obidva druhy úverov, a ktoré nespĺňajú požiadavky na hodnotenie kreditného rizika podľa oddielu 6.3.2 prílohy I k usmerneniu ECB/2011/14 a požiadavky uvedené vyššie v odseku 1 písm. a) až d) a odseku 4, ale ktoré inak spĺňajú všetky kritériá akceptovateľnosti, ktoré

platia pre cenné papiere kryté aktívami podľa usmernenia ECB/2011/14 a majú dva ratingy prinajmenšom na úrovni tri B. Tieto cenné papiere kryté aktívami musia byť vydané pred 20. júnom 2012 a uplatňuje sa na nich oceňovacia zrážka vo výške 32%.

(*) Rating „tri B“ znamená minimálne rating „Baa3“ od spoločnosti Moody's, rating „BBB-“ od spoločnosti Fitch alebo Standard & Poor's alebo „Baa3“ alebo rating „BBB“ od spoločnosti DBRS.

(**) Rating „jedno A“ znamená minimálne rating „A3“ od spoločnosti Moody's, rating „A-“ od spoločnosti Fitch alebo Standard & Poor's alebo rating „AL“ od spoločnosti DBRS.

(***) Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.“

Článok 2

Nadobudnutie účinnosti

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť 29. júna 2012.

Vo Frankfurte nad Mohanom 28. júna 2012

Prezident ECB
Mario DRAGHI

III

(Iné akty)

EURÓPSKY HOSPODÁRSKY PRIESTOR

ROZHODNUTIE DOZORNÉHO ÚRADU EZVO

č. 205/11/COL

z 29. júna 2011

o dodatočnej dohode o službe podniku Hurtigruten (Nórsko)

DOZORNÝ ÚRAD EZVO (ĎALEJ LEN „DOZORNÝ ÚRAD“),

SO ZRETELOM NA Dohodu o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „Dohoda o EHP“), najmä na jej článok 59 ods. 2, článok 61 a na jej protokol 26,

SO ZRETELOM NA Dohodu medzi štátmi EZVO o zriadení dozorného úradu a súdu (ďalej len „dohoda o dozore a súde“), a najmä na jej článok 24,

SO ZRETELOM NA protokol 3 k dohode o dozore a súde („protokol 3“), a najmä na jeho článok 1 ods. 2 časti I, ako aj článok 7 ods. 5 a článok 14 časti II,

SO ZRETELOM NA konsolidované znenie rozhodnutia dozorného úradu č. 195/04/COL zo 14. júla 2004 o vykonávacích ustanoveniach uvedených v článku 27 časti II protokolu 3 (ďalej len „rozhodnutie o vykonávacích ustanoveniach“) ⁽¹⁾,

PO VYZVANÍ zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými ustanoveniami ⁽²⁾,

keďže:

I. SKUTOČNOSTI

1. POSTUP

Listom z 28. novembra 2008 (dokument č. 500143) nórske orgány informovali dozorný úrad o opätovnom prerokovaní dohody medzi nóorskymi orgánmi a podnikom Hurtigruten ASA o zakúpení dopravných služieb medzi nóorskymi mestami Bergen a Kirkenes.

Po viacerých výmenách korešpondencie ⁽³⁾ dozorný úrad listom zo 14. júla 2010 informoval nórske orgány, že sa rozhodol

⁽¹⁾ Dostupné na webovej stránke: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>.

⁽²⁾ Uverejnené v Ú. v. EÚ C 320, 25.11.2010, s. 6 a dodatku EHP č. 65, 25.11.2010, s. 4.

⁽³⁾ Podrobnejšie informácie o rôznej korešpondencii medzi dozorným úradom a nóorskymi orgánmi možno nájsť v rozhodnutí dozorného úradu o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, rozhodnutie č. 325/10/COL. Informácie o uverejnení sú uvedené v poznámke pod čiarou č. 2.

začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 1 ods. 2 časti I protokolu 3 v súvislosti s dodatočnými platbami v prospech podniku Hurtigruten v roku 2008.

Rozhodnutie dozorného úradu č. 325/10/COL o začatí konania („rozhodnutie o začatí konania“) bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* a dodatku EHP ⁽⁴⁾. Dozorný úrad vyzval zainteresované strany, aby k rozhodnutiu predložili svoje pripomienky. Dozorný úrad nedostal od tretích strán žiadne pripomienky.

Listom z 30. septembra 2010 (dokument č. 571486) nórske orgány predložili svoje pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania (dokument č. 563570). Ďalšie e-maily s doplňujúcimi informáciami poslali nórske orgány 20. apríla 2011 (dokument č. 595326), 4. mája 2011, (dokument č. 596802) a 6. mája 2011 (dokument č. 597151).

2. SÚVISLOSTI – DOHODA O HURTIGRUTENE

Podnik Hurtigruten ASA poskytuje služby námornej dopravy pozostávajúce z kombinovanej prepravy osôb a tovaru pozdĺž nórskeho pobrežia z Bergenu do Kirkenesu, a to každodenne počas celého roka, pričom obsluhuje 34 prístavov.

⁽⁴⁾ Informácie o uverejnení sú uvedené v poznámke pod čiarou č. 2.

Poskytovanie služieb v období od 1. januára 2005 do 31. decembra 2012 bolo predmetom postupu verejného obstarávania, ktorý sa začal v roku 2004. Spoločnosti *Ofotens og Vesteraalens Dampskipsselskap ASA* a *Troms Fylkes Dampskipsselskap* (ďalej len „spoločnosti Hurtigruten“) ⁽⁵⁾ boli jedinými uchádzačmi a 17. decembra 2004 podpísali s nóorskymi orgánmi zmluvu (ďalej len „dohoda o Hurtigrutene“). Uvedené dve spoločnosti splynuli v marci 2006 do jedného subjektu a vytvorili podnik Hurtigruten ASA (ďalej len „Hurtigruten“), ktorý v súčasnosti túto službu poskytuje. Dohoda o Hurtigrutene, ktorá bola podpísaná v roku 2004, nebola oznámená dozornému úradu a ako taká nebola nim posúdená podľa pravidiel štátnej pomoci obsiahnutých v Dohode o EHP.

Podľa dohody o Hurtigrutene zabezpečuje podnik Hurtigruten po celý rok každodenné služby v 34 vopred určených prístavoch podľa pevného cestovného poriadku s kapacitou založenou na požiadavke prevádzkovať na trase 11 plavidiel schválených vopred nóorskymi orgánmi a s maximálnymi cenami, pokiaľ ide o trasy diaľkovej osobnej dopravy. Hurtigruten môže slobodne určovať ceny za okružné výlety, kajuty, stravovanie a prepravu osobných automobilov a tovarov.

Za služby, na ktoré sa vzťahuje dohoda o Hurtigrutene, nórske orgány platia celkovú odmenu vo výške 1 899,7 mil. NOK za osem rokov trvania dohody, vyjadrené v cenách z roku 2005:

Za rok 2005	217,5 mil. NOK
Za rok 2006	247,5 mil. NOK
Za rok 2007	247,5 mil. NOK
Za rok 2008	240,0 mil. NOK
Za rok 2009	236,8 mil. NOK
Za rok 2010	236,8 mil. NOK
Za rok 2011	236,8 mil. NOK
Za rok 2012	236,8 mil. NOK

Platby sú upravené podľa doložky o cenovom indexe v článku 6.2 dohody o Hurtigrutene, so zohľadnením ceny lodnej motorovej nafty, mzdových nákladov v odvetví námorníctva a NIBOR ⁽⁶⁾.

Podľa nórskeho orgánov je podnik Hurtigruten povinný viesť oddelené účtovníctvo pre svoje služby na trase Bergen – Kirkenes a za činnosti, ktoré nie sú súčasťou tejto trasy, ale súčasná dohoda neobsahuje povinnosť, aby Hurtigruten viedol

⁽⁵⁾ Na obdobie od 1.1.2002 do 31.12.2004 boli poskytovaním služby poverené dve námorné spoločnosti *Ofotens og Vesteraalens Dampskipsselskap ASA* a *Troms Fylkes Dampskipsselskap*.

⁽⁶⁾ Nórska medzibanková sadzba.

oddelené účtovníctvo pre časť záväzku služby vo verejnom záujme na trase Bergen – Kirkenes a pre komerčnú časť na rovnakej trase.

Okrem služby, na ktorú sa vzťahuje dohoda o Hurtigrutene, je Hurtigruten komerčným poskytovateľom a ponúka okružné výlety, exkurzie a stravovanie na trase Bergen – Kirkenes. V rámci tejto trasy poskytuje Hurtigruten aj dopravné služby vo fjorde *Geiranger* mimo rozsahu pôsobnosti dohody o Hurtigrutene. Hurtigruten ďalej prevádzkuje niekoľko rôznych výletných plavieb v rôznych európskych štátoch, Rusku, na Antarktíde, v Špicbergoch a v Grónsku.

Nórske orgány začali 30. júna 2010 postup verejného obstarávania týkajúci sa trasy medzi mestami Bergen a Kirkenes na obdobie ôsmich rokov najneskôr od 1. januára 2013. Nórske orgány informovali dozorný úrad, že 13. apríla 2011 bola s podnikom Hurtigruten podpísaná nová zmluva na poskytovanie služby od 1. januára 2012 do 31. decembra 2019. Táto zmluva sa v tomto rozhodnutí neposudzuje. Táto zmluva sa v tomto rozhodnutí neposudzuje.

3. OPIS TROCH POSUDZOVANÝCH OPATRENÍ

3.1 Tri opatrenia

Nórske orgány objasnili, že 27. októbra 2008 uzavreli s podnikom Hurtigruten dohodu, na základe ktorej sa štátna platba za poskytovanie dopravných služieb medzi mestami Bergen a Kirkenes zvýšila takto (ďalej spoločne len ako „tri opatrenia“):

1. náhrada daní za emisie oxidu dusíka za rok 2007 vo výške 90 % a príspevkov do tzv. fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka za obdobie od januára 2008 do skončenia platnosti dohody o Hurtigrutene, t. j. do 31. decembra 2012 ⁽⁷⁾ vo výške 90 %;
2. poskytnutie „všeobecnej náhrady“ vo výške 66 mil. NOK za rok 2008 z dôvodu zložitej finančnej situácie podniku Hurtigruten, ktorú spôsobil všeobecný nárast nákladov na poskytované služby. Všeobecná náhrada sa poskytuje každoročne do skončenia platnosti zmluvy, t. j. do 31. decembra 2012 za predpokladu, že sa finančná situácia spoločnosti v súvislosti s verejnou službou výrazne nezlepší ⁽⁸⁾; ako aj

⁽⁷⁾ Na strane 13 správy spoločnosti BDO Noraudit z 23.3.2009, ktorú predložili nórske orgány, sa vysvetľuje, že prevádzka *Geirangerfjord* dosahovala 2 % celkovej spotreby palív v roku 2007. Pri výpočte čísla zodpovedajúceho 90 % bola spotreba paliva v prevádzke *Geirangerfjord* odpočítaná vopred, čo znamená, že 88,2 % dane za emisiu oxidu uhlika bolo vrátených.

⁽⁸⁾ V dodatočnej dohode: „I tråd med St. prp. nr. 24 (2008 – 2009) har Hurtigruten ASA fått en generell kompensasjon på 66 mill kr for 2008. Denne ordningen videreføres på Irlig basis i resten av avtaleperioden forutsatt at selskapets lønnsomhet knyttet til det statlige kjøpet ikke forbedres vesentlig. Det forutsettes dog at denne kompensasjonen bare er nødvendig for å sikre kostnadsdekning relatert til statens kjøp av denne tjenesten.“

3. zníženie počtu plavidiel počas zimnej sezóny (od 1. novembra do 31. marca) z 11 na 10 do skončenia platnosti dohody o Hurtigrutene bez toho, aby sa znížila odmena za služby stanovená v súlade s ustanoveniami dohody o Hurtigrutene⁽⁹⁾. Tieto obmedzené služby sa majú uplatňovať až do skončenia platnosti dohody o Hurtigrutene, t. j. do 31. decembra 2012.

3.2 Opätovné prerokovanie dohody o Hurtigrutene

3.2.1 Doložka o opätovnom prerokovaní

Článok 8 dohody o Hurtigrutene obsahuje revíziu doložku, v ktorej sa ustanovuje, že obe zmluvné strany môžu iniciovať opätovné prerokovanie. Revízia doložka znie takto (preklad dozorného úradu):

„Oficiálne kroky, ktoré spôsobujú výrazné zmeny nákladov, ako aj prudké zmeny cien vstupných faktorov, ktoré strany nemohli odôvodnene predvídať, sú dôvodmi na to, aby zmluvné strany požadovali opätovné prerokovanie výnimočných úprav štátnych odmien, zmien poskytovaných služieb alebo iné opatrenia. V týchto rokovaniach má druhá zmluvná strana nárok na získanie prístupu k celej potrebnej dokumentácii“⁽¹⁰⁾.

3.2.2 Dodatočná dohoda

Ako sa už uviedlo, opätovné prerokovanie dohody o Hurtigrutene sa uzavrelo 27. októbra 2008, čím sa zvýšila náhrada pre Hurtigruten za služby vo verejnom záujme prostredníctvom troch rôznych opatrení, ktoré už boli uvedené.

Táto dohoda bola potvrdená písomne listom podpísaným nóorskymi orgánmi 5. novembra 2008 s odkazom na opätovné prerokovanie ukončené 27. októbra 2008.

Nórske orgány podpísali 8. júla 2009 a podnik Hurtigruten 19. augusta 2009 dokument, ktorým sa formalizovali ukončené opätovné prerokovania, pokiaľ ide o pôvodnú dohodu o Hurtigrutene („dodatočná dohoda“) s odkazom na list, ktorý nórske orgány podpísali 5. novembra 2008.

3.2.3 Platby, ktoré sa uskutočnili podľa troch opatrení

V súlade s revidovanou dohodou a následnými rozpočtovými prostriedkami pridelenými nórske parlamentom⁽¹¹⁾ bolo

⁽⁹⁾ V článku 4 dohody o Hurtigrutene sa stanovuje zníženie kompenzácie v prípade zníženej miery poskytovaných služieb.

⁽¹⁰⁾ V dohode o Hurtigrutene: „Offentlige pllegg som medfører betydelige kostnadsendringer samt radikale endringer av priser på innsatsfaktorer som partene ikke med rimelighet kunne forutse, gir hver av partene rett til å kreve forhandlinger om ekstraordinære reguleringer av statens godtgjørelse, endring av produksjonen eller andre tiltak. Motparten har i slike forhandlinger krav på all nødvendig dokumentasjon“.

⁽¹¹⁾ St.prp. nr. 24 (2008 – 2009), Innst. S. nr. 92 (2008 – 2009), Prop. 50 S (2009 – 2010), Innst. 74 S (2009 – 2010) a Prop. 125 S (2009 – 2010).

podniku Hurtigruten v decembri 2008 ako dodatočná náhrada za roky 2007 a 2008 vyplatených 125 mil. NOK⁽¹²⁾.

Podľa informácií, ktoré boli dozornému úradu k dispozícii, sa po opätovnom prerokovaní a uzavretí dodatočnej dohody už uskutočnili tieto platby:

	Náhrada daní za emisie oxidu dusíka/príspevkov do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka	Všeobecná náhrada	Obmedzenie služieb; 10 plavidiel miesto 11 počas zimného obdobia (november – marec)
Za rok 2007	53,4 mil. NOK		
Za 1. polrok 2008	5,4 mil. NOK	66 mil. NOK	11,3 mil. NOK
Za 2. polrok 2008			
Za 1. polrok 2009	5,9 mil. NOK		

Nórske orgány informovali dozorný úrad, že pokiaľ ide o náhradu daní za emisie oxidu dusíka/príspevky do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka, platba vo výške 7,2 mil. NOK za druhý polrok 2008 nebola vyplatená z dôvodu administratívnej chyby. Okrem toho platby za druhý polrok 2009 a tri prvé kvartály roku 2010 neboli vyplatené v dôsledku rozhodnutia dozorného úradu o začatí konania vo veci formálneho zisťovania. Nórske orgány ďalej informovali dozorný úrad, že zatiaľ nebola vyplatená žiadna „všeobecná náhrada“ za roky 2009, 2010 alebo 2011 a že sa neuskutočnia žiadne ďalšie platby podľa dodatočnej dohody, až kým dozorný úrad neprijme konečné rozhodnutie.

S účinnosťou od 16. novembra 2008 bolo ďalej podniku Hurtigruten povolené znížiť počet lodí z 11 na 10 počas zimného obdobia (od 1. novembra do 31. marca) bez akéhokoľvek zníženia náhrady za službu vo verejnom záujme. Podľa informácií poskytnutých nóorskymi orgánmi toto zníženie zodpovedá ďalším 11,3 mil. NOK⁽¹³⁾ vo forme dodatočnej náhrady v zimnom období 2008 až 2009 vypočítanej na základe zníženia náhrady, ktorú by inak podnik Hurtigruten získal podľa dohody o Hurtigrutene za obmedzené poskytovanie služieb. Toto opatrenie bolo platné aj v zimnom období 2009 – 2010 a podľa informácií, ktoré má dozorný úrad k dispozícii, aj v zimnom období 2010 – 2011, za toto obdobie však neboli poskytnuté žiadne výpočty.

⁽¹²⁾ Táto suma je zložená z týchto údajov: i) 53,4 mil. NOK ako náhrada daní za emisie oxidu dusíka za rok 2007; ii) 5,4 mil. NOK ako náhrada za príspevky do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka za prvý polrok 2008 a iii) 66 mil. NOK ako všeobecná náhrada za rok 2008.

⁽¹³⁾ Suma 3,6 mil. NOK za obdobie od 16.11.2008 do 31.12.2008 a 7,7 mil. NOK za obdobie od 1.1.2009 do 31.3.2009.

Podľa nórskych orgánov je výsledkom dodatočnej dohody celkový 26 % nárast príspevkov za rok 2008 popri cenovej úprave podľa článku 6 ods. 2 dohody o Hurtigrutene⁽¹⁴⁾.

4. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA

Dozorný úrad začal konanie vo veci formálneho zisťovania na základe toho, že dodatočné platby v prospech podniku Hurtigruten by mohli predstavovať štátnu pomoc. Dozorný úrad mal konkrétne pochybnosti, či zvýšenú náhradu, ktorá sa stanovila opätovným prerokovaním a dodatočnou dohodou, možno považovať za pokrytú zmluvou podpísanou po postupe verejného obstarávania, ktoré sa uskutočnilo v roku 2004.

Dozorný úrad mal ďalšie obavy súvisiace s tým, či sú opatrenia prijaté nórskymi orgánmi v súlade s požiadavkami článku 59 ods. 2 Dohody o EHP v tom zmysle, že zodpovedajú len náhrade za poskytovanie služby vo verejnom záujme. Okrem toho dozorný úrad vyjadril pochybnosti o tom, či možno intervencie považovať za zlučiteľné s fungovaním Dohody o EHP, najmä na základe článku 61 ods. 3 Dohody o EHP v spojení s usmerneniami dozorného úradu o záchrane a reštrukturalizácii firiem v ťažkostiach („usmernenia o záchrane a reštrukturalizácii“)⁽¹⁵⁾.

5. PRIPOMIENKY NÓRSKÝCH ORGÁNOV

5.1 Dodatočné platby nepredstavujú štátnu pomoc alebo sú potrebnou náhradou za poskytnutie služby vo verejnom záujme podľa článku 59 ods. 2 Dohody o EHP

Nórské orgány tvrdili, že tri opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc. Uviedli, že dodatočné platby nepredstavujú hospodársku výhodu v zmysle článku 61 ods. 1 Dohody o EHP a v zmysle judikatúry vo veci *Altmark*, keďže boli obmedzené na to, čo bolo nevyhnutne potrebné na zabezpečenie ďalšieho poskytovania služby vo verejnom záujme.

Nórské orgány trvajú na tom, že opatrenia prijaté v októbri 2008 boli núdzovými opatreniami prijatými ako prostriedok na zlepšenie zložitej hospodárskej situácie podniku Hurtigruten v roku 2008, aby sa počas prechodného obdobia do skončenia nového postupu verejného obstarávania zabezpečila neprerušovaná služba a že pritom konali ako racionálny trhový subjekt. Na potvrdenie tohto argumentu nórské orgány odkazujú na rozsudok Súdu prvého stupňa vo veci *Linde*⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Náhrada podľa dohody o Hurtigrutene by bola 288 mil. NOK za rok 2008 upravená v súlade s doložkou o úprave ceny. Dodatočné platby podľa troch opatrení dohodnutých v dodatočnej dohode dosahujú za rok 2008 výšku 75 mil. NOK. Preto celková náhrada za rok 2008 predstavuje 363 mil. NOK alebo 26 % nárast okrem cenovej úpravy predpokladanej v dohode o Hurtigrutene. Pozri list nórskych orgánov z 3.4.2009 (dokument č. 514420), s. 5.

⁽¹⁵⁾ Dostupné na webovej stránke: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>, Ú. v. EÚ L 107, 28.4.2005, s. 28, dodatok EHP č. 21, 28.4.2005, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Vec T-98/00, *Linde*, Zb. 2002, s. II-3961.

Nórské orgány ďalej argumentujú, že náhrada daní za emisie oxidu dusíka a náhrada za príspevky do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka nespĺňa požiadavku selektívnosti, pretože rovnaká náhrada sa uplatňuje na všetky služby osobnej lodnej prepravy, ktoré plnia záväzky služby vo verejnom záujme. Pokiaľ by dozorný úrad zistil, že tri opatrenia predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 61 ods. 1 Dohody o EHP, nórské orgány alternatívne uvádzajú, že opatrenia predstavujú potrebnú náhradu za záväzok služby vo verejnom záujme v súlade s článkom 59 ods. 2 Dohody o EHP. EEA Supplement

Na doloženie tvrdenia, že podnik Hurtigruten nedostal nadmernú náhradu za poskytovanie služby vo verejnom záujme podľa článku 59 ods. 2 Dohody o EHP, nórské orgány poskytli dozornému úradu jednu správu, ktorú pre ne vypracovala spoločnosť PWC a dve správy, ktoré pre ne vypracovala spoločnosť BDO Noraudit. V týchto správach sa uvádza, že podnik Hurtigruten neuplatnil správne oddelenie účtovníctva pre činnosti v rámci služby vo verejnom záujme a ostatné činnosti mimo rozsahu služby vo verejnom záujme⁽¹⁷⁾. Z tohto dôvodu sú náklady *ex post* a pridelovanie príjmov simulované.

Tieto tri správy obsahujú tieto informácie:

i) Správa spoločnosti PWC zo 14. októbra 2008

Správa spoločnosti PWC zo 14. októbra 2008 so svojím podkladovým materiálom (ďalej len „správa PWC“)⁽¹⁸⁾ obsahuje tri alternatívne metódy na preukázanie rozsahu, v ktorom bola podniku Hurtigruten poskytnutá nedostatočná náhrada za poskytovanie služby vo verejnom záujme.

Prvé dve použité metódy predstavujú modely výrobných nákladov, pričom sa pokúšajú oddeliť náklady a príjmy spojené s činnosťami v rámci služby vo verejnom záujme a s komerčnými činnosťami. V rámci prvej metódy sa využívajú náklady a príjmy jednej lode „MS Narvik“ za rok 2006 na preukázanie toho, ako bola podniku Hurtigruten poskytnutá nedostatočná náhrada za poskytovanie služby vo verejnom záujme. Druhá metóda je podobná ako prvá, ale namiesto obmedzenia posúdenia na MS *Narvik* sa ako podklad na výpočty použili náklady a príjmy celej flotily podniku Hurtigruten za rok 2006.

⁽¹⁷⁾ Pozri podkladový materiál k správe spoločnosti PWC *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* z 27.9.2007, s. 3, prvú správu BDO, s. 7 (obe dokument č. 514420) a druhú správu BDO, s. 4 (dokument č. 571486).

⁽¹⁸⁾ Správa spoločnosti PWC pozostáva z listu od PWC pre Hurtigruten zo 14.10.2008 a podkladového materiálu v podobe troch samostatných dokumentov: i) *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* z 27.9.2007, ii) *Tilleggsopplysninger knyttet til Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* zo 4.10.2007 a iii) *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* z 12.10.2007 (všetky sú k dispozícii v dokumente č. 514420 na stranách 52 – 96).

Tretia metóda zahŕňa nerozlišovanie medzi službou vo verejnom záujme a komerčnými činnosťami. Jej výpočty sú založené na účtovníctve za rok 2006 za celú flotilu podniku Hurtigruten. Zámerom je, že nórskorgány môžu prostredníctvom pomoci zabezpečiť, aby kombinovaná prevádzka služby vo verejnom záujme a komerčných činností bola pre podnik Hurtigruten zisková v tom zmysle, že všetky náklady budú pokryté a Hurtigruten získa výnos z kapitálu v rozmedzí 3 – 5 % z príjmu pred zdanením alebo 10 % z EBITDA⁽¹⁹⁾.

Zdá sa, že pomocou tretej metódy uvedenej v správe PWC chcú nórskorgány argumentovať, že nie je potrebné rozlišovať medzi službou vo verejnom záujme a komerčnými činnosťami, a že pomoc môže byť udelená s cieľom zabezpečiť ziskovosť zmluvy (so zohľadnením nákladov na činnosti služby vo verejnom záujme a komerčné činnosti, ako aj príjmov z týchto činností).

ii) *Správa spoločnosti BDO Noraudit z 23. marca 2009*

Prvá správa spoločnosti BDO Noraudit z 23. marca 2009 (ďalej len „prvá správa BDO“) obsahuje vysvetlenie toho, prečo tri opatrenia⁽²⁰⁾ nepredstavovali žiadnu nadmernú náhradu, keď sa preskúmali v súvislosti s kombinovanými zvýšenými nákladmi na celú flotilu podniku Hurtigruten v súvislosti so i) zavedením dane za emisie oxidu dusíka (za rok 2007 a prvý polrok 2008) a ii) zvýšením ceny palív v roku 2008. V správe spoločnosť BDO Noraudit argumentuje tým, že náklady a príjmy súvisiace so zaistením palivových nákladov podnikom Hurtigruten by sa nemali zohľadňovať pri výpočte palivových nákladov.

iii) *Správa spoločnosti BDO Noraudit z 27. septembra 2010*

Druhá správa spoločnosti BDO Noraudit z 27. septembra 2010 (ďalej len „druhá správa BDO“) obsahuje alternatívne vysvetlenie toho, že tri opatrenia⁽²¹⁾ nepredstavovali nadmernú náhradu. Dva podstatné rozdiely v porovnaní s prvou správou sú, že i) namiesto preskúmania overiteľných nákladov na prevádzku celej flotily podniku Hurtigruten boli pri výpočte nákladov na poskytovanie služby vo verejnom záujme použité skutočné náklady na prevádzku lode, ktorá je, spomedzi lodí, ktoré podliehajú dani z oxidu dusíka, najbližšie k minimálnym požiadavkám

záväzku služby vo verejnom záujme⁽²²⁾ (MS *Vesterålen*) a ii) náhrada je spojená s celkovými deficitmi za rok 2007 a 2008 v oblasti, ktorá je klasifikovaná ako činnosť podniku Hurtigruten v rámci služby vo verejnom záujme, nie so zvýšenými cenami palív v roku 2008.

Pokiaľ ide o metódu pridelovania nákladov, ktorá bola použitá v správach, prvé dve metódy v správe spoločnosti PWC a dve správy BDO majú tendenciu klasifikovať len výnimočné prírastkové náklady súvisiace s komerčnými činnosťami (okrem iného palivo navyše a náklady na emisie oxidu dusíka spôsobené okružnou plavbou v Geirangerfjord) ako komerčné náklady. Zvyšok nákladov je zvyčajne pridelený na stranu služby vo verejnom záujme. Inými slovami, *fixné náklady* spoločné pre činnosti v rámci služby vo verejnom záujme a komerčné činnosti sú spravidla pridelované službe vo verejnom záujme. Na druhej strane *príjmy vytvorené* činnosťami v rámci služby vo verejnom záujme sú pridelované službe vo verejnom záujme, zatiaľ čo príjmy pochádzajúce z činností mimo rozsahu služby vo verejnom záujme sa pridelujú komerčným činnosťam.

Túto metódu pridelovania možno ilustrovať na príklade, ktorý je uvedený v správe spoločnosti PWC, ktorá obsahuje prehľad pridelovania nákladov (obrázok 1) a príjmov (obrázok 2) lode MS *Narvik* (loď, ktorá má najbližšie k splneniu minimálnych požiadaviek záväzku služby vo verejnom záujme, ale nepodlieha dani z emisií oxidu dusíka)⁽²³⁾:

Obrázok 1

Náklady

	Narvik faktisk 06	Anslag tjenestekjøp
Varekostnader	5 728	2 635
Personalkostnader	32 009	25 607
Bunkers	16 554	16 089
Havnekostnader	4 798	4 798
Vedlikehold	6 709	6 709
Forsikring	1 001	801
Administrasjonskostnader	7 993	3 997
Landturkostnader	2 348	
Salgs- og markedskostnader	5 635	1 127
Andre kostnader	4 615	2 308
Sum kostnader	87 390	64 070

⁽¹⁹⁾ Príjmy pred zohľadnením úrokov, daní, odpisov a amortizácie.

⁽²⁰⁾ Presnejšie: i) náhrada za emisie oxidu dusíka za rok 2007 a prvý polrok roka 2008 ii) všeobecné pridelenie vo výške 66 mil. NOK a iii) preddavok vo výške 2,6 mil. NOK na zníženie požiadavky týkajúcej sa počtu lodí prevádzkovaných v rámci zmluvy o verejnej službe.

⁽²¹⁾ Presnejšie: i) náhrada za emisie oxidu dusíka za rok 2007 a 2008 ii) všeobecné pridelenie vo výške 66 mil. NOK a iii) preddavok vo výške 2,6 mil. NOK na zníženie požiadavky týkajúcej sa počtu lodí prevádzkovaných v rámci zmluvy o verejnej službe.

⁽²²⁾ T. j. kapacita na prepravu 400 cestujúcich, ubytovanie v spacích kajutách pre 150 cestujúcich a kapacita pre 150 europaliet.

⁽²³⁾ Pozri podkladový materiál k správe spoločnosti PWC *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* z 27.9.2007 (dokument č. 514420, s. 57).

Obrázok 2

Príjmy

	Narvik faktisk 06	Anslag tjenestekjøp
Rundtursinntekter	18 756	
Distanseinntekter	14 231	14 231
Godsinntekter	4 722	4 722
Bilinntekter	987	987
Salg kost rundreise	6 205	
Salg kost distansereise	1 104	1 104
Cateringinntekter	6 853	5 482
Landturinntekter	3 645	
Andre inntekter	3 346	1 673
Sum inntekter	59 849	28 199

Uvedené čísla dokazujú, že kým všetky spoločné fixné náklady okrem iného napr. na palivo (mínus spotreba pochádzajúca z výletnej plavby v Geirangerfjord), prístavné poplatky a údržba (v celkovej výške 27,6 milióna NOK) je pridelená na službu vo verejnom záujme (*tjenestekjøp*), len príjmy z dopravy určitých cestujúcich, všetkých tovarov a vozidiel, ako aj podiel príjmov pochádzajúcich z potravinových, stravovacích a iných činností (v celkovej výške 28,2 milióna NOK) je pridelený službe vo verejnom záujme. Príjmy vytvorené činnosťami výletných plavieb (pozri okrem iného *Rundtursinntekter* vo výške 18,8 mil. NOK) sú však pridelené činnosťam mimo rozsahu služby vo verejnom záujme.

5.2 Dodatočné platby sa musia považovať za zlučiteľné na základe článku 61 ods. 3 písm. c) Dohody o EHP

Ak by dozorný úrad zistil, že tri opatrenia predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 61 ods. 1 Dohody o EHP a výnimka stanovená v článku 59 ods. 2 nie je uplatniteľná, nórske orgány uvádzajú ako druhú možnosť, že v čase opätovného prerokovania dohody o Hurtigrutene v októbri 2008 bol podnik Hurtigruten firmou v ťažkostiach, preto by náhrada mala byť vnímaná ako zlučiteľná pomoc na reštrukturalizáciu podľa článku 61 ods. 3 Dohody o EHP a usmernení o záchrane a reštrukturalizácii.

Na odôvodnenie tohto tvrdenia nórske orgány predložili informácie o štvorbodovom programe zlepšenia, ktorý bol predložený na valnom zhromaždení podniku Hurtigruten 15. mája 2008 ⁽²⁴⁾.

Tento plán obsahoval tieto body:

1. zvýšenie príjmov – program zlepšenia „Čierny opasok“;
2. zníženie zadĺženia – predaj podnikania mimo hlavných činností;

⁽²⁴⁾ Informácie uvedené v dvoch vyhláseniach vypracovaných právnym výborom podniku Hurtigruten z 23.3.2009, ktoré boli pripojené k listu nórskeho orgánov z 3.4.2009 (dokument č. 514420) a vyhlásenie z 24.2.2010 s prílohami, ktoré bolo priložené k listu nórskeho orgánov dozornému úradu z 8.3.2010 (dokument č. 549465).

3. program znižovania nákladov – náklady znižované ročne o 150 mil. NOK s úplnou účinnosťou od roku 2010 a

4. dohodu o Hurtigrutene – nové a vyššie platby za službu vo verejnom záujme.

Následne sa vo februári 2009 tento program zlepšenia rozšíril doplnením týchto bodov:

5. Finančná reštrukturalizácia: Jej hlavnými bodmi boli:

- a) nový kapitál od najväčších akcionárov vo výške 314 mil. NOK s možnosťou získania ďalších 170 mil. NOK od ostatných akcionárov/zamestnancov;
- b) krátkodobá pôžička vo výške 300 mil. NOK splatná do konca roka 2009;
- c) refinancovanie trojročným odkladom splátok vo výške 3,3 mld. NOK, aj keď s možným preddavkom prostredníctvom riešenia „cash sweep“;
- d) trojročné odloženie splátok nájomného za loď pre Kystrutten KS/KirBerg Shipping KS, aj keď obe spoločnosti sa môžu podieľať na uvedenom riešení „cash sweep“; a
- e) trojročné odloženie pôžičky v konvertibilných dlhopisoch vo výške 150 mil. NOK splatných v júni 2009 a jedno-ročné oslobodenie od platby úrokov.

Nórske orgány tvrdia, že uvedený plán reštrukturalizácie je v súlade so základnými podmienkami usmernení o záchrane a reštrukturalizácii. Nórske orgány navrhli, aby dozorný úrad považoval ich list zo 4. marca 2010 za formálne oznámenie pomoci ako pomoci na reštrukturalizáciu.

II. POSÚDENIE

1. EXISTENCIA ŠTÁTNEJ POMOCI

Článok 61 ods. 1 Dohody o EHP znie takto:

„Ak nie je touto dohodou ustanovené inak, pomoc poskytovaná členskými štátmi ES, štátmi EZVO alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s fungovaním tejto dohody, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi zmluvnými stranami.“

Dozorný úrad ďalej posúdi, či tri opatrenia [ktorými sú i) náhrada daní za emisie dusíka/príspevky do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka, ii) „všeobecná náhrada“ a iii) zníženie požiadavky súvisiacej s počtom lodí prevádzkovaných počas zimného obdobia v rámci verejnej zákazky na poskytnutie služby] predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 61

ods. 1 Dohody o EHP. Dozorný úrad zastáva názor, že tieto tri opatrenia musia byť posúdené spoločne ako schéma pomoci⁽²⁵⁾, pretože predstavujú dodatočný mechanizmus náhrady v prospech podniku Hurtigruten, ktorým sa predlžuje ich uplatňovanie od roku 2007 do uplynutia zmluvy pôvodne plánovanej k 31. decembru 2012.

1.1 Štátne zdroje

Platby v rámci prvých dvoch opatrení zahŕňajú štátne zdroje v zmysle článku 61 ods. 1 Dohody o EHP, pretože sú financované prostriedkami pridelenými zo štátneho rozpočtu⁽²⁶⁾. Pokiaľ ide o tretie opatrenie, zníženie z 11 na 10 plavidiel počas zimného obdobia bez zodpovedajúceho zníženia náhrady naznačuje, že služba je obmedzená, ale platba nie. V dôsledku toho sú zahrnuté štátne zdroje v zmysle článku 61 ods. 1 dohody o EHP.

1.2 Pojem podnik

Na to, aby opatrenie predstavovalo štátnu pomoc v zmysle článku 61 ods. 1 Dohody o EHP, musí poskytovať selektívnu hospodársku výhodu podniku.

Podnik je akýkoľvek subjekt zapojený do hospodárskej činnosti⁽²⁷⁾. Hospodárske činnosti spočívajú v ponúkaní tovarov a služieb na danom trhu⁽²⁸⁾. Hurtigruten ponúka dopravné služby a služby výletných plavieb (kódy NACE 50.1 a 50.2). V dôsledku toho je Hurtigruten podnikom v zmysle článku 61 ods. 1 Dohody o EHP.

1.3 Existencia výhody

Opatrenia predstavujú štátnu pomoc len vtedy, keď poskytnú podniku Hurtigruten výhody, ktoré ho oslobodili od platenia poplatkov, ktoré by za normálnych okolností znášal zo svojho rozpočtu.

1.3.1 Štát ako súkromný podnikateľský subjekt – relevantnosť rozsudku vo veci Linde

Nórske orgány tvrdili, že počas procesu opätovného prerokovania konali podobným spôsobom ako racionálny podnikateľský subjekt, a že jednoducho umožnili podniku Hurtigruten

⁽²⁵⁾ V súlade s článkom 1 písm. d) časti II protokolu 3 predstavuje schéma pomoci každý akt, na základe ktorého možno bez toho, aby sa vyžadovali ďalšie vykonávacie opatrenia, udeľovať individuálnu pomoc podnikom definovaným v rámci aktu všeobecným a abstraktným spôsobom a zahŕňa aj každý akt, na základe ktorého možno poskytnúť pomoc, ktorá nie je spojená s konkrétnym projektom, jednému alebo niekoľkým podnikom na neurčité časové obdobie a/alebo v neobmedzenej výške.

⁽²⁶⁾ St.prp. nr. 24 (2008 – 2009), Innst. S. nr. 92 (2008 – 2009), Prop. 50 S (2009 – 2010), Innst. 74 S (2009 – 2010) a Prop. 125 S (2009 – 2010).

⁽²⁷⁾ Vec E-5/07, *Private Barmehagers Landsforbund*, Zb. EZVO 2008, s. 62, bod 78.

⁽²⁸⁾ Spojené veci C-180/98 až C-184/98, *Pavlov*, Zb. 2000, s. I-6451, bod 75.

prekonať vážne finančné ťažkosti, aby mohol naďalej poskytovať dôležité služby vo verejnom záujme, pretože žiadny iný podnik by ich nemohol v krátkodobom alebo strednodobom horizonte poskytovať. V tejto súvislosti tvrdili, že uvedené tri opatrenia neposkytujú podniku Hurtigruten výhodu. S cieľom odôvodniť tento argument nórske orgány odkazujú na rozsudok Súdu prvého stupňa vo veci *Linde*⁽²⁹⁾.

Dozorný úrad nevidí prepojenie medzi skutočnosťami rozsudku vo veci *Linde*⁽³⁰⁾ a správaním štátu v prípade, ktorý sa posudzuje v tomto rozhodnutí.

Rozsudok vo veci *Linde* sa týkal súboru dohôd o privatizácii priemyselného podniku. Súd zistil, že platba pre Linde AG na vykonávanie zákaziek, na ktoré uzavreli nemecké orgány zmluvu s treťou stranou, predstavovala normálnu komerčnú transakciu, v ktorej nemecké orgány konali ako racionálne podnikateľské subjekty v trhovom hospodárstve a že transakcia bola odôvodnená komerčnými dôvodmi⁽³¹⁾. Vec sa v žiadnom prípade netýka náhrady za službu vo verejnom záujme, ktorú predstavujú tri opatrenia posudzované v tomto rozhodnutí. Pri nákupe služby vo verejnom záujme štát nekoná ako kupujúci tovarov a služieb na trhu. Naopak, dôvod, prečo štát musí zasahovať tým, že kupuje službu vo verejnom záujme, je, že trh buď nedokáže poskytnúť službu, ktorú si štát želá, alebo ju neposkytuje za podmienok, ktoré štát požaduje. Pokiaľ ide o služby vo verejnom záujme, náhrada sa poskytuje na základe nákladov poskytovateľa a nie na základe hodnoty danej služby pre štát.

1.3.2 Náhrada za službu vo verejnom záujme – zásada súkromného podnikateľského subjektu a judikatúra *Altmark*

Súdny dvor výslovne objasnil, čo sa môže a čo sa nemôže považovať za štátnu pomoc v oblasti náhrad za verejné služby. Podľa judikatúry *Altmark* štátna náhrada za poskytovanie služby

⁽²⁹⁾ Vec T-98/00, *Linde*, Zb. 2002, s. II-3961.

⁽³⁰⁾ V danom prípade orgán verejného práva zodpovedného za správu, reštrukturalizáciu a privatizáciu podnikov bývalej Nemeckej demokratickej republiky (ďalej len „THA“, Treuhandanstalt) predal podnikateľské činnosti Leuna Werke AG [právny predchodca Leuna-Werke GmbH (ďalej len „LWG“)] spoločnosti UCB Chemie GmbH (ďalej len „UCB“). Zmluva o predaji bola doplnená niekoľkými doplnkovými zmluvami, ktoré zahŕňali dohodu, v ktorej sa THA a LWG zaviazali dodávať konkrétne množstvá oxidu uhoľnatého (CO) spoločnosti UCB za trhovú cenu počas 10 rokov, ktorej platnosť bola obnoviteľná na dobu neurčitú. LWG bola oprávnená ukončiť dohodu len v prípade, ak by UCB uzavrela inú zmluvu o dodávke s treťou stranou za „menej výhodných podmienok“ ako tie, ktoré obsahuje dohoda, alebo ak by UCB vybudovala vlastné zariadenie na produkciu CO. V takom prípade by THA platila UCB „investičnú dotáciu“ vo výške 5 mil. DEM. THA a LWG vznikli dohodou výrazné straty. UCB nechcela vybudovať svoje vlastné zariadenie a v oblasti nepôsobil žiadny iný výrobca, nemecké orgány preto nemali nárok na ukončenie dohody. Zaplatili preto podniku Linde AG 9 miliónov, aby vybudoval a prevádzkoval zariadenie na výrobu CO a aby zabezpečil na ich mieste dlhodobú dodávku CO pre UCB, pozri T-98/00, *Linde*, Zb. 2002, s. II-3961, body 2 – 6.

⁽³¹⁾ Tamtiež, body 49 – 50.

vo verejnom záujme, ktorá kumulatívne spĺňa štyri kritériá stanovené v danom prípade⁽³²⁾ („kritériá *Altmark*“), nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 61 Dohody o EHP⁽³³⁾. Naopak, štátne opatrenia, ktoré nespĺňajú jednu alebo viac podmienok, musia byť považované za štátnu pomoc v zmysle článku 61 Dohody o EHP⁽³⁴⁾.

Dozorný úrad v nasledujúcom oddiele posúdi, či sú splnené kritériá *Altmark*, pokiaľ ide o tri posudzované opatrenia.

Ako doplnujúci bod dozorný úrad v každom prípade poznamenáva, že nórské orgány podrobnejšie nevyvetlili, ako sa môže uplatňovanie troch opatrení prirovnávať k správaniu súkromného podnikateľského subjektu, ani neposkytli žiadny dôkaz o tom, že by sa súkromný investor takto správal. V tomto smere dozorný úrad konštatuje, že nórské orgány uviedli len všeobecné poznámky o tom, ako museli uplatňovať opatrenia z dôvodu zložitej finančnej situácie podniku *Hurtigruten*⁽³⁵⁾ s cieľom zabezpečiť, aby naďalej poskytoval službu vo verejnom záujme, keďže pre nórské orgány by bolo zložité nájsť iný podnik, ktorý by tieto služby mohol poskytovať (aspoň v krátkodobom až strednodobom horizonte). Nórske orgány sa nepokúsili podrobnejšie porovnať svoje kroky s krokmi súkromného podnikateľského subjektu, ale len všeobecne odkazovali na skutočnosť, že tieto tri opatrenia predstavovali najmenej nákladnú alternatívu a že rokovania sa uskutočnili na základe zistení uvedených v podkladovom materiáli správy PWC. Ďalej predložili vysvetlenia *ex post* (dve správy BDO) o tom, prečo tieto tri opatrenia nepredstavujú žiadnu nadmernú náhradu bez toho, aby podrobnejšie porovnali svoje kroky s krokmi súkromného podnikateľského subjektu

1.3.3 Náhrada za služby vo verejnom záujme – posúdenie kritérií *Altmark*

Nórske orgány argumentovali, že zvýšenie náhrady sa uskutočnilo v rozsahu pôsobnosti dohody o *Hurtigrutene* (ktorá bola predmetom postupu verejného obstarávania v roku 2004), a že kritériá *Altmark* boli splnené. V tejto súvislosti tvrdili, že uvedené tri opatrenia neposkytujú podniku *Hurtigruten* výhodu.

Dohoda o *Hurtigrutene* (ktorá bola uzavretá 17. decembra 2004) nebola dozornému úradu oznámená a v súlade s tým nie je predmetom posúdenia štátnej pomoci na účel overenia toho, či bola v súlade s kritériami *Altmark*.

V ďalšej časti dozorný úrad posúdi, či tri kritériá uvedené v dodatočnej dohode sú v súlade s kritériami *Altmark*.

1.3.3.1 Štvrté a druhé kritérium *Altmark*

Podľa štvrtého kritéria *Altmark* musí byť príjemca vybraný pomocou postupu verejného obstarávania. V opačnom prípade

⁽³²⁾ Vec C-280/00, *Altmark Trans*, Zb. 2003, s. I-7747, body 89 – 93.

⁽³³⁾ Tamtiež, bod 94 a C-451/03, *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti*, Zb. 2006, s. I-2941, bod 60.

⁽³⁴⁾ Vec C-280/00, *Altmark Trans*, Zb. 2003, s. I-7747, bod 94.

⁽³⁵⁾ Podľa vysvetlenia nórskeho orgánov v ich liste z 8.3.2010 (dokument č. 549465).

náhrada nesmie prekročiť náklady dobre riadeného podniku, ktorý je primerane vybavený prostriedkami na poskytovanie služby vo verejnom záujme⁽³⁶⁾.

Toto kritérium treba chápať v súvislosti s druhým kritériom, podľa ktorého parametre výpočtu platieb náhrady musia byť stanovené vopred objektívne a transparentne⁽³⁷⁾.

Podnik *Hurtigruten* bol vybraný ako poskytovateľ služby vo verejnom záujme na základe postupu verejného obstarávania, ktorý sa uskutočnil v roku 2004 a viedol k uzavretiu dohody o *Hurtigrutene*. Úprava náhrady, o ktorej sa dohodlo 27. októbra 2008, sa uskutočnila na základe článku 8 dohody o *Hurtigrutene*. Dozorný úrad pripomína, že článok 8 je revízná doložka, ktorá umožňuje obom stranám vyžadovať opätovné prerokovanie zmluvy, pokiaľ ide o výnimočné úpravy štátnej odmeny, a znie takto (preklad dozorného úradu):

„Oficiálne kroky, ktoré spôsobujú výrazné zmeny nákladov, ako aj prudké zmeny cien vstupných faktorov, ktoré strany nemohli odôvodnene predvídať, sú dôvodmi na to, aby zmluvné strany požadovali opätovné prerokovanie výnimočných úprav štátnych odmien, zmien poskytovaných služieb alebo iné opatrenia. V týchto rokovaniach má druhá zmluvná strana nárok na získanie prístupu k celej potrebnej dokumentácii“⁽³⁸⁾.

Hoci revízná doložka bola súčasťou postupu verejného obstarávania, podľa názoru dozorného úradu je potrebné posúdiť, či sa na uplatňovanie tohto ustanovenia neskôr počas zmluvného obdobia vzťahuje pôvodný postup verejného obstarávania v zmysle štvrtého kritéria *Altmark*.

Nórske orgány uviedli, že článok 8 je tradičným a bežným ustanovením o opätovnom prerokovaní/revízii a argumentovali, že tri opatrenia neznamenali žiadnu podstatnú zmenu alebo

⁽³⁶⁾ Vec C-280/00, *Altmark Trans*, Zb. 2003, s. I-7747, bod 93: „Po štvrté, ak sa výber podniku, ktorý bude poverený realizáciou záväzkov služieb vo verejnom záujme v konkrétnom prípade neuskutočňuje prostredníctvom výberového konania v rámci verejnej súťaže umožňujúcej vybrať kandidáta schopného poskytovať tieto služby za najnižšiu cenu, výška nevyhnutnej kompenzácie musí byť určená na základe analýzy výdavkov, ktoré by stredne veľký podnik, dobre riadený a primerane vybavený dopravnými prostriedkami vynaložil pri realizácii týchto záväzkov, zohľadniac pri tom súvisiace príjmy ako aj primeraný zisk pri realizácii záväzkov služby vo verejnom záujme.“

⁽³⁷⁾ Vec C-280/00, *Altmark Trans*, Zb. 2003, s. I-7747, body 90 – 91. „Po druhé, kritériá, na základe ktorých sa vypočíta kompenzácia, musia byť vopred objektívne a transparentne stanovené, aby sa vylúčilo, že kompenzácia bude predstavovať ekonomickú výhodu, ktorá je spôsobená zvýhodniť prijímajúci podnik vo vzťahu ku konkurenčným podnikom. Takisto, kompenzácie poskytnutá členským štátom na krytie strát, ktoré dosiahol podnik bez toho, aby boli predtým jasne stanovené kritériá, pokiaľ sa neskôr ukáže, že realizácie určitých služieb v rámci výkonu záväzkov služby vo verejnom záujme nebolo ekonomicky možné, predstavuje finančnú intervenciu, ktorá spadá pod pojem štátnej pomoci v zmysle článku 92 ods. 1 Zmluvy.“

⁽³⁸⁾ Pôvodný text v nórskom jazyku je uvedený v poznámke pod čiarou č. 10.

doplnenie dohody o Hurtigrutene, pretože ďalšia náhrada súvisí s dokladovanými zvýšeniami nákladov na strane služby vo verejnom záujme. Z toho dôvodu podľa argumentov predložených nóorskymi orgánmi nedochádza k nadmernej náhrade, ale k obnoveniu rovnováhy v zmluve spôsobom, ktorý je podobný ako výsledok uplatňovania článku 36 nórskeho zákona o zmluvách a ostatných podobných predpisov v nórskom práve.

Dozorný úrad po prvé uvádza, že podľa všeobecných zásad o obstarávaní si podstatné úpravy zmlúv zvyčajne vyžadujú nový postup verejného obstarávania⁽³⁹⁾. Vzhľadom na to, že uplatňovanie článku 8 v tomto prípade – podľa ktorého „podstatné zmeny nákladov“ a „radikálne zmeny cien vstupných faktorov“ umožňujú opätovné prerokovanie – malo taký účinok, že štátne odmeňovanie v prospech podniku Hurtigruten sa podstatne zvýšilo⁽⁴⁰⁾ v zmysle troch opatrení uvedených v dodatočnej dohode, dozorný úrad zastáva názor, že takéto zvýšenie náhrady by v zásade mohlo vyvolať potrebu nového postupu verejného obstarávania.

Dozorný úrad zastáva názor, že zvýšená štátna odmena podľa troch opatrení uvedených v dodatočnej dohode nemôže byť považovaná za pokrytú pôvodnou ponukou.

Dozorný úrad bezpodmienečne netvrdí, že prípadná mimoriadna náhrada udelená podľa doložky o opätovnom prerokovaní zmluvy, ktorá bola vypracovaná k ponuke, nespĺňa štvrté kritérium *Altmark*, a preto predstavuje štátnu pomoc. Článok 8 však, ako sa objasňuje ďalej, neposkytuje objektívne a transparentné parametre, na základe ktorých bola vypočítaná náhrada v podobe troch opatrení v súlade s požiadavkou druhého kritéria *Altmark*.

Dozorný úrad konštatuje, že článok 8 nedáva podniku Hurtigruten právo na zvýšenú náhradu na základe vopred stanovených parametrov. Touto doložkou sa len poskytuje spoločnosti právo iniciovať opätovné prerokovania i) v prípade, že oficiálne akty spôsobia podstatné zmeny nákladov, ktoré nebolo možné odôvodnene predvídať alebo ii) v prípade, že sa podstatne zmenia ceny vstupných faktorov.

Článok 8 ďalej neobsahuje konkrétne usmernenia o tom, ako by sa mala vypočítavať ďalšia náhrada. Podľa znenia tohto článku neexistujú parametre, ktorými by sa vymedzovalo, na ktoré vstupné faktory sa doložka o opätovnom prerokovaní vzťahuje, alebo o tom, ako by sa mali tieto náklady kompenzovať. Okrem toho neexistujú obmedzenia toho, aký objem ďalších náhrad je možné udeliť. Pri posudzovaní výhradne na základe textu

doložky o opätovnom prerokovaní sa zdá, že konkrétne uplatnenie opatrenia z veľkej časti závisí od rozhodnutia nórskeho orgánov, ako aj od vyjednávacích zručností dotknutých zmluvných strán. Na druhej strane nórske orgány argumentovali, že znenie článku 8 sa musí vykladať na základe jeho kontextu, účelu a cieľu dosiahnuť spravodlivú rovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán⁽⁴¹⁾. Aj v prípade zohľadnenia týchto faktorov konkrétne uplatnenie doložky v tomto prípade tak, ako je ďalej vysvetlené, preukazuje, že toto uplatnenie nespĺňa požiadavky týkajúce sa transparentnosti a objektívnosti druhého kritéria *Altmark*.

Osobitne pokiaľ ide o daň z emisií oxidu dusíka, nórske orgány vysvetlili, že v dôsledku rokovaní s podnikom Hurtigruten bola úroveň príspevkov určená na 90 %⁽⁴²⁾ a že nórske orgány si neželali odobrať akýkoľvek stimul pre Hurtigruten na zníženie emisií daní z oxidu dusíka úplným preplácaním všetkých výdavkov súvisiacich s daňou z emisií oxidu dusíka. Nórske orgány však dozornému úradu neposkytli vysvetlenie parametrov výpočtu. Naopak, nórske orgány preukázali, že uplatňovanie článku 8 závisí v značnej miere od voľného uváženia, keď uvádzajú, že iné zmluvy o službách vo verejnom záujme, ako napríklad v súvislosti s regionálnymi prevoznými službami vozidiel, obsahujú podobné doložky⁽⁴³⁾ a že podľa týchto podobných doložiek bolo prevádzkovateľom regionálnych prevozných služieb vozidiel vrátených 100 % uhradených daní za emisie oxidu dusíka a príspevkov do fondu na boj proti emisiám oxidov dusíka⁽⁴⁴⁾.

Nórske orgány ďalej nepredložili dozornému úradu parametre na výpočet i) všeobecnej náhrady (vo výške 66 mil. NOK) a ii) zníženia požiadavky týkajúcej sa počtu lodí prevádzkovaných podľa zmluvy o poskytovaní služby vo verejnom záujme (ohodnotenej na 3,6 mil. NOK za obdobie od 16. novembra 2008 do 31. decembra 2008 a na 7,7 mil. NOK za obdobie od 1. januára 2009 do 31. marca 2009). Namiesto toho sa nórske orgány najskôr odvolávali na zlú finančnú situáciu podniku Hurtigruten⁽⁴⁵⁾ a na doklady, ktoré boli podkladom pre správu PWC, ktorá predstavuje základ pre rozsiahle rokovania, ktoré ich viedli k tomu, aby súhlasili s uskutočnením dodatočných platieb s cieľom zabezpečiť pokračovanie služby vo verejnom záujme na základe údajne komerčných úvah a ďalších nákladov za poskytovanie služby vo verejnom záujme. Následne nórske orgány jednoducho poskytli dozornému úradu dve akreditované správy, ktoré vypracovala spoločnosť BDO Noraudit s cieľom odôvodniť *ex post*, že tri opatrenia nepredstavujú nadmernú náhradu. Na rozdiel od nórskeho orgánov však podľa názoru dozorného úradu tieto tri správy naznačujú, že uvedené tri opatrenia vlastne predstavujú nadmernú náhradu – v tom zmysle, že náhrada nie je obmedzená na zvýšené náklady na poskytovanie služby vo verejnom záujme – a neposkytujú objasnenie, pokiaľ ide o parametre, ktoré sa použili na určenie týchto nákladov⁽⁴⁶⁾.

⁽³⁹⁾ Vec C-454/06, *Pressetext Nachrichtenagentur GmbH*, Zb. 2008, s. I-4401, body 59 – 60 a 70.

⁽⁴⁰⁾ Dozorný úrad pripomína, že nórske orgány predložili výpočet, v ktorom sa preukazuje, že dodatočné platby dohodnuté 27.10.2008 viedli k 26 % nárastu náhrady za rok 2008 podľa dohody o Hurtigrutene dodatočne k úprave podľa doložky o úprave ceny v článku 6 ods. 2 dohody o Hurtigrutene. Pozri poznámku pod čiarou č. 14.

⁽⁴¹⁾ List nórskeho orgánov z 30.9.2010 (dokument č. 571486), s. 11.

⁽⁴²⁾ Z daní z emisií oxidu dusíka/príspevkov do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka mínus prevádzka Geirangerfjorden.

⁽⁴³⁾ E-maily nórskeho orgánov z 15.4.2011 (dokument č. 595326) a 6.5.2011 (dokument č. 597151).

⁽⁴⁴⁾ E-mail nórskeho orgánov z 6.5.2011 (dokument č. 597151).

⁽⁴⁵⁾ Tak, ako sú doložené informáciami poskytnutými nóorskymi orgánmi listom z 8.3.2010 (dokument č. 549465).

⁽⁴⁶⁾ Pozri oddiel II.3.2.

Okrem toho sa zdá, že druhá správa BDO Noraudit je založená na princípe, že všetky zvýšené náklady na poskytovanie služby vo verejnom záujme môžu byť pokryté zvýšenou náhradou udelenou podľa článku 8 bez ohľadu na to, či predstavujú radikálne zmeny, ktoré sa dali odôvodnene predvídať (alebo inak spĺňajú kritériá článku 8).

Pokiaľ ide o nárast palivových nákladov, dohoda o Hurtigrutene už obsahovala mechanizmus úpravu cien (článok 6 ods. 2). Dozorný úrad zastáva názor, že potenciálni účastníci verejného obstarávania by odôvodnene očakávali, že toto ustanovenie bude riešiť otázku zvýšených palivových nákladov. Keďže cena paliva je dôležitým nákladovým prvkom pre prevádzkovateľov výletných lodí/trajektov, dozorný úrad predpokladá, že prevádzkovatelia v rámci sektora zvyčajne prijímajú opatrenia s cieľom zaistiť, aby ich pohyby cien nevystavili neprimeranému finančnému riziku. V praxi podnik Hurtigruten naozaj zaistil niektoré svoje palivové náklady. Bez ohľadu na to sa nórske orgány rozhodli uskutočniť dodatočné platby v rámci revíziej doložky v článku 8.

So zreteľom na uvedené dozorný úrad zastáva názor, že tieto výsledky konkrétneho uplatňovania článku 8 preukazujú nedostatok transparentnosti a objektívnosti, a pokladá za veľmi nepravdepodobné, že by sa od účastníka trhu očakávalo, že bude predpokladať takéto uplatňovanie článku 8.

Štvrtým kritériom *Altmark* sa ustanovuje, že v prípade neexistencie postupu verejného obstarávania musí byť výška požadovanej náhrady určená na základe nákladov, ktoré by typický podnik, dobre riadený a primerane vybavený dopravnými prostriedkami vynaložil pri realizácii týchto záväzkov, zohľadniac pri tom súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk pri realizácii záväzkov vo verejnom záujme. Nórske orgány neposkytli žiadne informácie, ktorými by sa odôvodnilo, že kritérium „efektívnosti“⁽⁴⁷⁾ štvrtého kritéria *Altmark* je splnené. Naopak, zo správ predložených dozornému úradu vyplýva, že podnik Hurtigruten získal nadmernú náhradu za poskytnutie služby vo verejnom záujme⁽⁴⁸⁾. Z toho dôvodu dozorný úrad nemôže akceptovať skutočnosť, že tri opatrenia spĺňajú štvrté kritérium *Altmark*.

V dôsledku uvedeného dozorný úrad dospel k záveru, že druhé kritérium *Altmark* nie je splnené. Okrem toho dozorný úrad dospel k záveru, že vzhľadom na uplatňovanie článku 8 a výsledok opätovného prerokovania v roku 2008 (t. j. troch opatrení) sa na výslednú dodatočnú dohodu nevzťahuje postup verejného obstarávania v zmysle štvrtého kritéria *Altmark*. Okrem toho nórske orgány nepreukázali splnenie kritéria „efektívnosti“ štvrtého kritéria *Altmark*. Dozorný úrad preto dospel k záveru, že v tomto prípade nebolo splnené ani štvrté kritérium *Altmark*.

⁽⁴⁷⁾ T. j. že „výška nevyhnutnej kompenzácie musí byť určená na základe analýzy výdavkov, ktoré by typický podnik, dobre riadený a primerane vybavený dopravnými prostriedkami vynaložil pri realizácii týchto záväzkov, zohľadniac pri tom súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk pri realizácii záväzkov vo verejnom záujme.“

⁽⁴⁸⁾ Pozri oddiel II.3.2.

1.3.3.2 Tretie kritérium *Altmark*

Tretím kritériom sa vyžaduje, aby náhrada neprekračovala náklady vzniknuté pri plnení záväzkov služby vo verejnom záujme po odrátaní príjmov získaných poskytovaním tejto služby (náhrada však môže zahŕňať primeraný zisk)⁽⁴⁹⁾.

Podnik Hurtigruten vykonáva komerčné činnosti mimo rozsahu služieb vo verejnom záujme, okrem iného prepravuje výletných cestujúcich na lodiach podniku Hurtigruten. Tretie kritérium *Altmark* sa musí chápať spoločne so všeobecnými zásadami pridelovania nákladov, ako sa stanovuje napríklad v rozsudku vo veci *Chronopost*⁽⁵⁰⁾. To znamená, že v prípadoch, keď poskytovatelia služieb vo verejnom záujme vykonávajú komerčné činnosti popri službe vo verejnom záujme, komerčné činnosti musia znášať pomerný podiel fixných spoločných nákladov⁽⁵¹⁾.

Zo správ, ktoré poskytli nórske orgány, vyplýva, že tri opatrenia pokrývali nielen zvýšené náklady na poskytovanie služby vo verejnom záujme, ale slúžili aj na kompenzáciu nákladov na činnosti mimo rozsahu služby vo verejnom záujme⁽⁵²⁾. Okrem toho sa v druhej správe BDO naznačuje, že tri opatrenia pokrývali aj zvýšené náklady, ktoré nepredstavovali výrazné zmeny, ktoré sa nedali odôvodnene predvídať (t. j. skutočne pokryté náklady neboli v celom rozsahu len náklady, ktoré by mohli byť oprávnené pokryté v súlade s článkom 8)⁽⁵³⁾.

Okrem toho podnik Hurtigruten neuplatňoval oddelené účtovanie služby vo verejnom záujme a činnosti patriacich mimo rozsahu služby vo verejnom záujme⁽⁵⁴⁾ a zdá sa, že výpočet troch opatrení je buď i) založený na zásade, že prevádzka služby vo verejnom záujme by mala znášať všetky fixné náklady alebo ich časť, ktoré sú spoločné pre prevádzku služby vo verejnom záujme a služby patriace mimo rozsahu služby vo verejnom záujme, alebo ii) na predpoklade, že nie je potrebné rozlišovať medzi službou vo verejnom záujme a službami patriacimi mimo rozsah služby vo verejnom záujme a že pomoc môže byť udelená s cieľom zachovať ziskovosť všetkých činností podniku Hurtigruten (t. j. činností služieb vo verejnom záujme, ako aj služieb patriacich mimo rozsah služby vo verejnom záujme)⁽⁵⁵⁾. Z toho dôvodu nie je komerčným činnostiam pridelovaný žiadny primeraný podiel spoločných fixných nákladov, a teda sa ani neodpočítava pri určovaní náhrady štátu za službu

⁽⁴⁹⁾ Vec C-280/00, *Altmark Trans*, Zb. 2003, s. I-7747, bod 92: „Po tretie, kompenzácia nemôže prekročiť sumu, ktorá je potrebná na pokrytie všetkých nákladov alebo ich časti, vzniknutých pri plnení úloh služby vo verejnom záujme, berúc do úvahy príslušné tržby, ako aj primeraný zisk z plnenia týchto záväzkov. Dodržiavanie tejto podmienky je nevyhnutné pre zaručenie toho, že podniku nebude poskytnutá žiadna výhoda, ktorá skresľuje alebo hrozí skreslením súťaže tým, že posilňuje súťažné postavenie tohto podniku.“

⁽⁵⁰⁾ Spojené veci C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P, *Chronopost*, Zb. 2003, s. I-6993.

⁽⁵¹⁾ Tamtiež, bod 40.

⁽⁵²⁾ Pozri oddiel I.5.1.

⁽⁵³⁾ Pozri oddiel I.4.2.

⁽⁵⁴⁾ Na citovanom mieste.

⁽⁵⁵⁾ Pozri oddiel II.3.2 s ďalšími odkazmi.

Ako je podrobnejšie objasnené v posúdení v oddiele II.3.2 (o otázke nadmernej náhrady), keďže sa neuplatňuje riadne oddelenie účtovníctva a výpočet opatrení nespĺňa uvedené kritériá – najmä pri využívaní nereprezentatívnych hypotetických nákladov a príjmov, pričom skutočné náklady a príjmy sú známe – dozorný úrad dospel k záveru, že v tomto prípade nie je splnené tretie kritérium *Altmark*.

1.3.3.3 Kritériá *Altmark* – záver

Keďže tri zo štyroch kritérií *Altmark* nie sú splnené a keďže len jedno z kritérií nemusí byť splnené na to, aby štátna náhrada za poskytovanie služby vo verejnom záujme predstavovala štátnu pomoc, uvedené tri opatrenia nemožno považovať za také, ktoré neprinášajú podniku *Hurtigruten* výhodu v zmysle článku 61 Dohody o EHP

1.4 Selektívna povaha troch opatrení

Opatrenia musia byť selektívne tým, že zvýhodňujú „určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru“. O selektívnej hospodárskej výhode možno hovoriť vtedy, ak sa zistí, že opatrenie sa neuplatňuje všeobecne na všetky podniky v štáte EHP⁽⁵⁶⁾.

Dozorný úrad zastáva názor, že tri opatrenia zvýšili odmenu štátu pre *Hurtigruten* a sú výsledkom individuálnych rokovaní s týmto podnikom. Iba podnik *Hurtigruten* získal možnosť opätovne prerokovať zvýšenie náhrady za službu, keďže bol jediným poskytovateľom služby. Z toho dôvodu dozorný úrad dospel k záveru, že tri opatrenia predstavujú selektívnu výhodu pre *Hurtigruten*.

Vzhľadom na náhradu dane za emisie oxidu dusíka/príspevkov do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka nórské orgány poskytli dozornému úradu ďalšie informácie o administratívnom postupe, pokiaľ ide o náhrady týchto poplatkov poskytovateľom služieb vo verejnom záujme. Nórské orgány vysvetlili, že náhrady nepovažujú za selektívne, pretože „rovnaná náhrada sa uplatňuje na všetky služby osobnej lodnej dopravy, ktoré vykonávajú záväzky služby vo verejnom záujme (...) všetky ostatné dopravné služby vykonávané za podobných podmienok sa posudzujú rovnakým spôsobom. K týmto ostatným dopravným službám patria pravidelné vnútroštátne a regionálne trajekty vozidiel, ako aj pravidelné vysokorychlostné osobné trajekty“⁽⁵⁷⁾.

Po zavedení dane z emisií oxidu dusíka je administratívny postup nórskych orgánov úplne nahradiť daň z emisií oxidu dusíka/príspevky do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka dopravným spoločnostiam so záväzkom služby vo verejnom záujme v rozsahu, v ktorom sa príspevky týkali týchto záväzkov⁽⁵⁸⁾. V prípade podniku *Hurtigruten* však nórské orgány

rozhodli o obmedzení náhrady na to, čo podľa ich názoru predstavuje 90 % dane z emisií oxidu dusíka/príspevku do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka v súvislosti so záväzkom služby vo verejnom záujme. Úplné pokrytie nákladov na emisie oxidov dusíka sa považovalo za nežiaduce, lebo by spôsobilo, že podnik *Hurtigruten* by bol menej motivovaný znižovať emisie⁽⁵⁹⁾.

Súdy dospeli k záveru, že daňové opatrenia poskytujúce výhody určitým podnikom neboli selektívne, pretože boli odôvodnené povahou a celkovou štruktúrou všeobecného systému, ktorého sú súčasťou⁽⁶⁰⁾. V rozsudku vo veci *Adria-Wien Pipeline*⁽⁶¹⁾ Súdny dvor posúdil rakúsku schému, v ktorej environmentálna daň zo spotreby energie bola uložená všetkým podnikom a v ktorej podniky vyrábajúce tovary mali nárok na čiastočné vrátenie uhradených daní. Podniky poskytujúce služby neboli oprávnené na podobnú náhradu. Otázka znela, či náhrada podnikom vyrábajúcim tovary predstavuje štátnu pomoc. Súdny dvor nenašiel žiadne odôvodnenie v povahe alebo všeobecnom schéme systému, keďže ekologické úvahy, ktoré boli podkladom vnútroštátnych právnych predpisov, neodôvodňovali posudzovanie spotreby energie podnikmi dodávajúcimi služby odlišne ako spotrebu tejto energie podnikmi vyrábajúcimi tovary. Súd uviedol, že spotreba energie každým z uvedených sektorov poškodzuje životné prostredie rovnako⁽⁶²⁾.

V tomto prípade je možné dospieť k rovnakým zisteniam. Účelom dane z emisií oxidu dusíka je znížiť emisie oxidu dusíka⁽⁶³⁾. Otázkou je, či vrátenie dane z emisií oxidu dusíka/príspevkov do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka poskytovateľom služby vo verejnom záujme je odôvodnené povahou všeobecnej schémy systému zdaňovania emisií oxidu dusíka. Cieľom systému dane z emisií oxidu dusíka je podnecovať podniky, aby znižovali svoje emisie oxidu dusíka a tak znižovali mieru znečistenia životného prostredia. Tieto úvahy, ktoré sú podkladom dane z emisií oxidu dusíka, neodôvodňujú to, že sa poskytovatelia služieb vo verejnom záujme posudzujú odlišne ako tí, ktorí neposkytujú služby vo verejnom záujme. Oxid dusíka emitovaný poskytovateľmi služieb vo verejnom záujme škodí životnému prostrediu rovnako. Hoci by to bolo odôvodnené v rámci logiky systému daní z emisií oxidu dusíka, podnik *Hurtigruten* vykonáva záväzky týkajúce sa služby vo verejnom záujme rovnako ako svoje komerčné činnosti a pri vracaní dane z emisií oxidu dusíka/príspevkov do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka sa tieto dva typy činností správne neoddelili⁽⁶⁴⁾.

⁽⁵⁹⁾ E-mail nórskych orgánov zo 6.5.2011 (dokument č. 597151).

⁽⁶⁰⁾ Spojené veci E-4/10, E-6/10 a E-7/10, *Lichtenštajnské kniežatstvo a iní/Dozorný úrad EZVO* (Ú. v. EÚ C 294, 6.10.2011, s. 7 a dodatok EHP č. 53, 6.10.2011, s. 1), bod 87 a C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, Zb. 2001, s. I-3913, bod 41.

⁽⁶¹⁾ Vec C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, Zb. 2001, s. I-3913.

⁽⁶²⁾ Vec C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, Zb. 2001, s. I-3913, body 49 – 53.

⁽⁶³⁾ Pozri oddiel I.2.1 rozhodnutia dozorného úradu č. 501/08/COL, ktorým sa schvaľuje schéma fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka, dostupné online: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkId=14653&l=1>.

⁽⁶⁴⁾ Pozri oddiel II.3.2.

⁽⁵⁶⁾ Vec C-256/97, *Déménagements-Manutention Transport SA*, Zb. 1999, s. I-3913, bod 27.

⁽⁵⁷⁾ List nórskych orgánov z 30.9.2010 (dokument č. 571786), s. 14.

⁽⁵⁸⁾ List ministerstva dopravy a komunikácií pre *Næringslivetets Hovedorganisasjon* z 13.5.2008 (dokument č. 595326) a e-mail nórskych orgánov z 3.5.2011 (dokument č. 596802).

Z toho dôvodu môže dozorný úrad dospieť jedine k záveru, že kompenzácia 90 % dane z emisií oxidu dusíka/príspevkov do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka v prospech podniku Hurtigruten predstavuje selektívne opatrenie, pretože ostatné podniky vykonávajúce podobné dopravné činnosti, ktoré nie sú službou vo verejnom záujme, musia znášať úplné náklady na daň z emisií oxidu dusíka/príspevky do fondu na boj proti emisiám oxidu dusíka.

Z toho dôvodu dozorný úrad dospel k záveru, že tri opatrenia predstavujú selektívnu výhodu pre Hurtigruten.

1.5 Narušanie hospodárskej súťaže a ovplyvňovanie obchodu medzi zmluvnými stranami

V prípade, že finančná pomoc posilňuje pozíciu podniku v porovnaní s inými podnikmi súťažiacimi v obchode v rámci EHP, tieto ostatné podniky sa musia považovať za ovplyvnené touto pomocou⁽⁶⁵⁾.

Ako už bolo uvedené, tri opatrenia poskytujú podniku Hurtigruten selektívnu hospodársku výhodu. Trh s domácimi námornými službami (lodná kabotáž), v rámci ktorej Hurtigruten pôsobí, bol otvorený pre hospodársku súťaž v celom EHP v roku 1998⁽⁶⁶⁾. Okrem toho Hurtigruten pôsobí aj v odvetví cestovného ruchu, najmä ponúkaním výletných plavieb/okružných plavieb pozdĺž nórskeho pobrežia. Ostatní prevádzkovatelia ponúkajú výletné plavby pozdĺž rovnakých častí nórskeho pobrežia⁽⁶⁷⁾. Okrem toho Hurtigruten prevádzkuje aj niekoľko iných výletných plavieb v rôznych európskych štátoch.

Dozorný úrad preto dospel k záveru, že náhrada udelená podniku Hurtigruten má tendenciu narúšať hospodársku súťaž a ovplyvňovať obchod v rámci EHP.

2. PROCEDURÁLNE POŽIADAVKY

Podľa článku 3 ods. 1 časti I protokolu 3 „Dozorný úrad EZVO musí byť v dostatočnom čase vopred informovaný o akýchkoľvek plánoch na udelenie alebo zmenenie pomoci, aby k tomu mohol predložiť svoje poznámky (...). Dotknutý štát neuvedie svoje navrhované opatrenia do účinnosti, kým sa postup neukončí vydaním konečného rozhodnutia.“

Nórske orgány nenotifikovali tri opatrenia dozornému úradu. Dozorný úrad preto dospel k záveru, že nórske orgány nerešpektovali svoju povinnosť urobiť tak, ktorá je stanovená v článku 1 ods. 3 časti I protokolu 3.

3. ZLUČITEĽNOSŤ POMOCI

Nórske orgány sa opierajú o článok 59 ods. 2 Dohody o EHP a tvrdia, že opatrenia predstavujú potrebnú náhradu za záväzok služby vo verejnom záujme v rámci usmernení dozorného úradu o pomoci pre námornú dopravu a všeobecných zásad náhrady za službu vo verejnom záujme. Okrem toho sa opierajú o článok 61 ods. 3 písm. c) a tvrdia, že skúmané opatrenia sa dajú považovať za zlučiteľné s Dohodou o EHP ako reštrukturalizačné opatrenia v súlade s usmerneniami o záchrane a reštrukturalizácii.

⁽⁶⁵⁾ Vec 730/79, Philip Morris, Zb. 1989, s. 2671, bod. 11.

⁽⁶⁶⁾ Ú. v. ES L 30 z 5.2.1998, začlenený ako bod 53a do prílohy XIII k Dohode o EHP.

⁽⁶⁷⁾ Okrem iného Seabourn Cruise Line Limited a Silversea Cruises Ltd.

Ďalej dozorný úrad posudzuje zlučiteľnosť pomoci s fungovaním Dohody o EHP ako náhradu za službu vo verejnom záujme na základe článku 59 ods. 2 Dohody o EHP a záchranné a reštrukturalizačné opatrenie, „núdzové opatrenie“ podľa článku 61 ods. 3.

3.1 Právny rámec na posúdenie štátnej pomoci vo forme náhrady za službu námornej dopravy vo verejnom záujme

Z článku 4 nariadenia o lodnej kabotáži a oddielu 9 usmernení dozorného úradu o pomoci pre námornú dopravu vyplýva, že štáty EZVO môžu ukladať záväzky služby vo verejnom záujme alebo uzatvárať zmluvy o službách vo verejnom záujme pre určité služby námornej dopravy za predpokladu, že náhrada spĺňa pravidlá Dohody o EHP a postupu, ktorým sa riadi štátna pomoc.

Článok 59 ods. 2 Dohody o EHP znie takto:

„Podniky poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo podniky, ktoré majú povahu fiškálneho monopolu, podliehajú pravidlám tejto dohody, najmä pravidlám hospodárskej súťaže, za predpokladu, že ich uplatňovanie neznemožňuje právne alebo v skutočnosti plniť určité úlohy, ktoré im boli zverené. Rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami zmluvných strán.“

Dozorný úrad konštatuje, že hoci sa jeho usmernenia o štátnej pomoci vo forme náhrady za službu vo verejnom záujme („usmernenia o náhrade za službu vo verejnom záujme“) neuplatňujú na sektor dopravy⁽⁶⁸⁾, vo veľkej miere zhrňajú všeobecne platné zásady náhrady za službu vo verejnom záujme. Na usmernenia o náhrade za služby vo verejnom záujme sa ďalej odkazuje len v prípade, že vyjadrujú takéto všeobecne platné zásady.

Aby štátna pomoc predstavovala náhradu za službu vo verejnom záujme, ktorá je zlučiteľná s fungovaním Dohody o EHP na základe článku 59 ods. 2, musí dotknutá služba po prvé predstavovať službu všeobecného hospodárskeho záujmu. Po druhé musí byť príslušný podnik poverený štátom EZVO poskytovaním tejto služby. Po tretie výška náhrady sa musí udeliť transparentným spôsobom⁽⁶⁹⁾ a byť primeraná⁽⁷⁰⁾ v tom zmysle, že nesmie prekročiť sumu, ktorá je nevyhnutná⁽⁷¹⁾ na pokrytie nákladov, ktoré vznikli pri plnení záväzkov týkajúcich sa služby vo verejnom záujme vrátane primeraného zisku⁽⁷²⁾.

⁽⁶⁸⁾ Bod 2 usmernení dozorného úradu o štátnej pomoci vo forme náhrady za službu vo verejnom záujme.

⁽⁶⁹⁾ Pozri oddiel 2.2 usmernení dozorného úradu o námornej doprave: „Štátna pomoc sa musí vždy obmedzovať len na to, čo je potrebné na dosiahnutie jej účelu, a poskytovať transparentným spôsobom.“

⁽⁷⁰⁾ Pozri rozhodnutia Komisie vo veciach N 62/05 (Taliansko), bod 46 a N 265/06 (Taliansko), bod 48.

⁽⁷¹⁾ Pozri oddiel 2.2 usmernení dozorného úradu o námornej doprave.

⁽⁷²⁾ Pozri kapitolu 2.4 usmernení o náhrade za služby vo verejnom záujme.

V rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania dozorný úrad nespochybnil splnenie prvých dvoch kritérií⁽⁷³⁾. Podľa názoru dozorného úradu však na základe informácií poskytnutých nóorskymi orgánmi nemožno dospieť k záveru, že bolo splnené tretie kritérium. Na začiatku dozorný úrad pripomína, že dohoda o Hurtigrutene bola uzavretá na základe postupu verejného obstarávania. Na všeobecnej úrovni dozorný úrad konštatuje, že v riadnom postupe verejného obstarávania sa zvyčajne zabezpečí, aby výsledná zmluva nezahŕňala štátnu pomoc. Za určitých okolností musia byť verejné orgány schopné zrušiť zmluvu o poskytovaní služby vo verejnom záujme, ktoré sa uzavreli na základe postupu verejného obstarávania, a namiesto toho uzavrieť novú zmluvu o poskytovaní služby vo verejnom záujme zahŕňajúcu štátnu pomoc. To však nebol prístup, ktorý uprednostnili nórske orgány v tomto konkrétnom prípade. Ako už bolo uvedené, výška náhrady vyplatennej vo forme troch opatrení nebola udelená transparentným spôsobom v kontexte verejného obstarávania, ale bola výsledkom dvojstranného opätovného prerokovania, ktoré sa uskutočnilo roky po uzavretí zmluvy.

Pri udeľovaní pomoci vo forme náhrady za službu vo verejnom záujme nórske orgány musia zabezpečiť, aby bola pomoc zlučiteľná s pravidlami, ktoré sa na takú pomoc vzťahujú. Dôležité je, že keď podnik, ktorému bola poskytnutá pomoc, vykonáva činnosti nepatriace do rozsahu služby vo verejnom záujme, komerčné činnosti musia znášať primeraný podiel fixných nákladov, ktoré sú spoločné pre oba typy činností⁽⁷⁴⁾.

3.2 Výška náhrady za službu vo verejnom záujme

Podľa vysvetlení, ktoré poskytli nórske orgány, tri opatrenia boli určené na to, aby poskytli podniku Hurtigruten náhradu za: i) nové náklady súvisiace so zavedením dane z emisií oxidov dusíka v súvislosti s poskytovaním služby vo verejnom záujme a ii) všeobecné zvýšenie nákladov na vstupné faktory súvisiace s poskytovaním služby vo verejnom záujme. Dozorný úrad zastáva názor, že prístup nórskeho orgánov k pridelovaniu nákladov nepreukazuje, že uvedené tri opatrenia nevedú k nadmernej náhrade za poskytovanie služby vo verejnom záujme.

3.2.1 Nekonzistentný prístup k spoločným fixným nákladom

V prípadoch, v ktorých poskytovatelia služieb vo verejnom záujme vykonávajú popri službe vo verejnom záujme komerčné činnosti, tieto komerčné činnosti musia na základe všeobecnej zásady znášať primeraný podiel spoločných fixných nákladov⁽⁷⁵⁾. Podľa usmernení o náhradách za verejnú službu:

„Náklady, ktoré sa majú zohľadniť, zahŕňajú všetky náklady spojené s poskytovaním služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Ak sú aktivity príslušného podniku obmedzené na služby všeobecného hospodárskeho záujmu, možno zohľadniť všetky jeho

náklady. Ak podnik vykonáva aj činnosti nespádajúce do rozsahu služby všeobecného hospodárskeho záujmu, možno zohľadniť len náklady súvisiace so službou všeobecného hospodárskeho záujmu. Náklady pridelené na služby všeobecného hospodárskeho záujmu môžu pokrývať všetky variabilné náklady vzniknuté z poskytovania služby všeobecného hospodárskeho záujmu, primeraný príspevok na spoločné fixné náklady pre služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ako aj ostatné činnosti a adekvátnu návratnosť vlastného kapitálu prideleného na služby všeobecného hospodárskeho záujmu“⁽⁷⁶⁾.

Odchýlky od tejto zásady môžu byť odôvodnené len mimoriadnymi okolnosťami. Podľa usmernení dozorného úradu o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na verejnoprávne vysielanie rozdelenie spoločných nákladov medzi činnosťou služby vo verejnom záujme a ostatnými činnosťami nie je povinné, ak oddelenie nákladov nie je „možné a zmysluplné“⁽⁷⁷⁾. V takých prípadoch sa však čisté prínosy pochádzajúce z činností mimo rozsahu služby vo verejnom záujme, ktoré majú spoločné náklady so záväzkom služby vo verejnom záujme, musia pridelovať na stranu služby vo verejnom záujme⁽⁷⁸⁾. Dozorný úrad nevie o tom, že by podnik Hurtigruten bol v takejto výnimočnej situácii. Hoci by sa mohlo argumentovať, že oddelenie spoločných fixných nákladov na činnosti podniku Hurtigruten v rámci služby vo verejnom záujme a mimo nej nemusí byť vždy jednoduchá úloha, oddelenie napríklad na základe príjmov pochádzajúcich z obratu uvedených dvoch foriem činností je určite možný⁽⁷⁹⁾.

Na základe toho dozorný úrad dospel k záveru, že všeobecne platná zásada rozdelenia nákladov sa v tomto prípade uplatňuje. Z toho dôvodu dozorný úrad nemôže prijať prístup použitý podľa tretej metódy správy PWC, v ktorej sa nerozlišuje medzi činnosťami služby vo verejnom záujme a komerčnými činnosťami podniku Hurtigruten.

Hoci Hurtigruten vykonáva činnosti mimo rozsahu služby vo verejnom záujme, v troch správach sa dôsledne nezohľadňuje skutočnosť, že komerčné činnosti musia znášať primeraný podiel fixných nákladov, ktoré sú spoločné pre službu vo verejnom záujme, ako aj pre komerčné činnosti tak, ako sa vyžaduje v uvedenej jurisdikcii.

V správach je viacero kategórií týchto nákladov pridelených v plnom rozsahu na stranu služby vo verejnom záujme [napr. prístavné poplatky, údržba, palivá (okrem spotreby v Geirangerfjorden)], zatiaľ čo ostatné kategórie spoločných fixných nákladov (ktoré sa nevzťahujú plne na službu vo verejnom záujme) zrejme neboli pridelené podľa podielov záväzku služby vo verejnom záujme na jednej strane a komerčných činností na druhej strane (strana služby vo verejnom záujme znáša 90 % nákladov na emisie oxidov dusíka, ktoré súvisia so spotrebou paliva)⁽⁸⁰⁾.

⁽⁷⁶⁾ Prvé štyri vety bodu 15 usmernení o náhradách za služby vo verejnom záujme.

⁽⁷⁷⁾ Body 66 – 67 usmernení dozorného úradu o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na verejnoprávne vysielanie, pozri Ú. v. EÚ L 124, 11.5.2012, s. 40 a dodatok EHP č. 26, 11.5.2012, s. 1, dostupné aj na: <http://www.eftasurv.int/media/state-aid-guidelines/Part-IV—The-application-of-the-state-aid-rules-to-public-service-broadcasting.pdf>.

⁽⁷⁸⁾ Tamtiež, bod 67.

⁽⁷⁹⁾ Tento prístup akceptoval súd v prípade T-106/95, *Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA)/Komisia*, Zb. 1997, s. II-229, bod 105.

⁽⁸⁰⁾ Prvé dve metódy správy PWC (pozri podkladový materiál *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* z 27.9.2007), prvá správa BDO, s. 11 – 21 a druhá správa BDO, s. 5 – 11.

⁽⁷³⁾ Kapitola II.3 rozhodnutia č. 325/09/COL.

⁽⁷⁴⁾ Pozri spojené veci C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P, *Chronopost*, Zb. 2003, s. I-6993, bod 40. Pozri aj bod 15 usmernení o náhradách za službu vo verejnom záujme.

⁽⁷⁵⁾ Pozri spojené veci C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P, *Chronopost*, Zb. 2003, s. I-6993, bod 40.

Z dôvodu nedostatočného pridelovania spoločných fixných nákladov dozorný úrad nemôže dospieť k záveru, že prvé dve metódy v správe PWC alebo dve správy BDO prinášajú dôkaz, že tri opatrenia nepredstavujú nadmernú náhradu za službu vo verejnom záujme.

Na základe nekonzistentného prístupu k spoločným fixným nákladom, ako už bolo opísané, dozorný úrad dospel k záveru, že v žiadnej z troch metód správy PWC alebo v metódach dvoch správ BDO neboli spoločné náklady správne pridelené činnostiam služieb vo verejnom záujme a komerčným činnostiam tak, aby sa do úvahy vzali len náklady súvisiace so službou vo všeobecnom hospodárskom záujme. Z toho dôvodu nie je možné preukázať, že tri opatrenia nepredstavujú nadmernú náhradu za službu vo verejnom záujme.

3.2.2 Neoddelenie účtovníctva

Hoci podnik Hurtigruten vykonáva činnosti mimo rozsahu služieb vo verejnom záujme, neuplatnil oddelené účtovníctvo medzi službami vo verejnom záujme a ostatnými činnosťami⁽⁸¹⁾. Preto možno konštatovať, že základný predpoklad pre transparentný systém náhrad za služby vo verejnom záujme chýba⁽⁸²⁾.

3.2.3 Založené na nereprezentatívnych hypotetických nákladoch a príjmoch v prípadoch, keď sú známe skutočné náklady a príjmy

Ako základ pre výpočet náhrady by sa mali použiť skutočné náklady a príjmy podniku Hurtigruten.

Dozorný úrad po prvé konštatuje, že v správe PWC a v druhej správe BDO sa počítajú náklady na službu vo verejnom záujme na základe nákladov a príjmov súvisiacich s prevádzkou hypotetickej minimálnej flotily⁽⁸³⁾. Zdá sa, že nórske orgány odôvodňujú chýbajúce pridelenie spoločných nákladov na činnosti mimo rozsahu služby vo verejnom záujme tým, že zdôrazňujú, že výpočty nie sú založené na skutočných nákladoch a príjmoch z prevádzky celej flotily podniku Hurtigruten, ale len na nákladoch a ziskoch lodí MS Narvik alebo MS Vesterålen. Argument zrejme spočíva v tom, že keď sa náklady za službu vo verejnom záujme vypočítajú prísne na základe nákladov súvisiacich s prevádzkou hypotetickej „minimálnej flotily“, ktorej náklady sú pravdepodobne nižšie ako náklady

⁽⁸¹⁾ Pozri podkladový materiál k správe spoločnosti PWC *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* z 27.9.2007, s. 3, prvú správu BDO, s. 7 (obe dokument č. 514420) a druhú správu BDO, s. 4 (dokument č. 571486).

⁽⁸²⁾ Pozri oddiel 2 ods. 2 usmernení dozorného úradu o námornej doprave „*Ståttina pomoc sa musí vždy (...) poskytovať transparentným spôsobom.*“ Pozri aj bod 18 usmernení o náhrade za služby vo verejnom záujme: „*Keď spoločnosť vykonáva činnosti, ktoré patria do rozsahu služby všeobecného hospodárskeho záujmu, aj také, ktoré do neho nepatria, na interných účtoch sa musia oddelene vykazovať náklady a príjmy spojené so službou všeobecného hospodárskeho záujmu a tie, ktoré súvisia s ostatnými službami, ako aj parametre na rozvrhovanie nákladov a príjmov.*“

⁽⁸³⁾ T. j. výpočty založené na MS Narvik (prvá alternatíva správy PWC, *Hurtigruteavtalen – økonomiske beregninger* z 27.9.2007 (dokument č. 514420, s. 57) alebo MS Vesterålen [druhá správa BDO, s. 4 (dokument č. 571486)].

na prevádzku skutočnej flotily podniku Hurtigruten, náhrada neprekročí skutočné náklady vzniknuté vykonávaním služby vo verejnom záujme.

Táto metóda však nezohľadňuje skutočnosť, že činnosti mimo rozsahu služieb vo verejnom záujme musia znášať primeraný podiel spoločných nákladov. Dozorný úrad sa domnieva, že skutočná flotila a hypotetická minimálna flotila nebudú mať rovnaký pomer činnosti služby vo verejnom záujme na jednej strane a činností mimo rozsahu služby vo verejnom záujme na druhej strane. Ako naznačuje jej názov, metóda „minimálnej flotily“ je založená na flotile s minimálnou kapacitou. Najpravdepodobnejšie je, že skutočná flotila (s vyššou kapacitou) vykonáva väčšiu časť svojich činností mimo rozsahu služby vo verejnom záujme ako hypotetická minimálna flotila. Ak je to tak, činnosti mimo rozsahu služby vo verejnom záujme by mali znášať väčší podiel spoločných fixných nákladov.

Na tomto podklade dozorný úrad odmieta argument, že výpočty súvisiace s hypotetickou minimálnou flotilou preukazujú, že podniku Hurtigruten nebola poskytnutá nadmerná náhrada.

Po druhé treba v súvislosti s následným výpočtom náhrady za poskytovanie služby vo verejnom záujme použiť ako podklad pre výpočet nákladov na poskytovanie verejnej služby skutočné palivové náklady. Nórske orgány jednoducho nezohľadnili zaisťovacie činnosti podniku Hurtigruten, keďže by to viedlo k nadmerným náhradám vždy, ak by sa ukázalo, že zaisťovacie činnosti sú úspešné (keďže sa zaistením dosiahne nižšia cena).

Po tretie dozorný úrad nemá dôvod veriť, že nórske orgány nemajú prístup k skutočným nákladom a príjmom podniku Hurtigruten; dokonca sa zdá, že druhá metóda v správe PWC a prvá správa BDO sa zakladajú na nákladoch skutočnej flotily. Ako sa uviedlo, na výpočet nákladov za službu vo verejnom záujme sú relevantné skutočné a reprezentatívne náklady. Posúdenie nereprezentatívnych, hypotetických nákladov neslúži ako náhrada.

3.2.4 Záver

Neexistencia oddeleného účtovníctva činností služieb vo verejnom záujme a ostatných komerčných činností, nekonzistentný prístup k pridelovaniu nákladov a spoliehanie sa na nereprezentatívne, hypotetické (a nie skutočne vzniknuté) náklady znamená, že dozorný úrad nemôže dospieť k záveru, že tri opatrenia nepredstavujú žiadne nadmerné platby. Na tomto základe dozorný úrad dospel k záveru, že tri opatrenia nepredstavujú náhradu za služby vo verejnom záujme zlučiteľnú s fungovaním Dohody o EHP na základe jej článku 59 ods. 2.

3.3 Zlučiteľnosť opatrení ako „núdzového opatrenia“ alebo pomoci na reštrukturalizáciu

Dozorný úrad pripomína, že priama pomoc zameraná na pokrytie prevádzkových strát všeobecne nie je zlučiteľná s fungovaním Dohody o EHP.

Keďže dodatočná náhrada, ktorá sa skúma v tomto rozhodnutí, pokrýva náklady súvisiace s každodennou prevádzkou podniku Hurtigruten, opatrenia sa musia považovať za prevádzkovú pomoc⁽⁸⁴⁾.

Takáto prevádzková pomoc sa môže vo výnimočných prípadoch povoliť, ak sú splnené podmienky stanovené v ustanoveniach o výnimkách v Dohode o EHP. V článku 61 ods. 3 Dohody o EHP sa tieto výnimky ustanovujú. Nórske orgány sa vo svojej odpovedi na rozhodnutie o začatí konania odvolávali na výnimku podľa článku 61 ods. 3 písm. c) usmernení o záchrane a reštrukturalizácii. To bude posudzované ďalej v texte, dozorný úrad však bude najprv riešiť písomný návrh nórskeho orgánu, v ktorom sa odvolávajú na „núdzové opatrenia“.

3.3.1 Núdzové opatrenia podľa článku 61 ods. 3 písm. b) alebo záchranné opatrenie podľa článku 61 ods. 3 písm. c) Dohody o EHP

Nórske orgány odkazovali na finančnú situáciu podniku Hurtigruten v roku 2008 a bezprostrednú možnosť, že by Hurtigruten ukončil zmluvu, aby zabránil konkurzu. Podľa nórskeho orgánu ich tieto okolnosti prinútili prijať núdzové opatrenia na zabezpečenie pokračovania služby. Nórske orgány argumentovali, že núdzové opatrenia sa môžu považovať za oprávnené na zabezpečenie pokračovania služby. Neodvolali sa však na výnimku uvedenú v článku 61 ods. 3, ani na iné ustanovenie Dohody o EHP. Podľa názoru dozorného úradu tento argument nemožno posúdiť ako záchrannú pomoc podľa článku 61 ods. 3 písm. c) a usmernení o záchrane a reštrukturalizácii, keďže záchranná pomoc podľa usmernení je svojou povahou dočasná a vratná pomoc. Na uvedené tri opatrenia sa to nevzťahuje.

Okrem toho dozorný úrad preskúmal, či by bolo možné považovať situáciu opísanú nórskeho orgánmi za vážne narušenie v zmysle článku 61 ods. 3 písm. b) a teda za zlučiteľnú pomoc, aj keď sa naň nórske orgány neodvolávali.

Z jurisdikcie je jasné, že výnimku v článku 61 ods. 3 písm. b) Dohody o EHP je potrebné uplatňovať reštriktívne a že musí riešiť narušenie v celom hospodárstve členského štátu (nie v sektore alebo regióne)⁽⁸⁵⁾.

⁽⁸⁴⁾ Vec T-459/93, *Siemens SA/Komisia*, Zb. 1995, s. II-1675, body 76 a 77.

⁽⁸⁵⁾ Pozri spojené veci T-132/96 a T-143/96, *Freistaat Sachsen a Volkswagen AG/Komisia*, Zb. 1999, s. II-3663, bod 167. Použité v rozhodnutí Komisie vo veci C-47/1996, *Crédit Lyonnais*, (Ú. v. ES L 221, 8.8.1998, s. 28, bod 10.1), rozhodnutí Komisie vo veci C 28/02, *Bankgesellschaft Berlin* (Ú. v. EÚ L 116, 4.5.2005, s. 1, body 153 a našl) a rozhodnutí Komisie vo veci C 50/06, *BAWAG*, (bod 166). Pozri rozhodnutie Komisie z 5. decembra 2007 vo veci NN 70/07, *Northern Rock* (Ú. v. EÚ C 43 16.2.2008, s. 1), rozhodnutie Komisie z 30. apríla 2008 vo veci NN 25/08, *Pomoc na záchranu WestLB* (Ú. v. EÚ C 189, 26.7.2008, s. 3), rozhodnutie Komisie zo 4. júna 2008 vo veci C 9/08, *SachsenLB* (Ú. v. EÚ C 71 18.3.2008, s. 14).

V informáciách predložených nórskeho orgánmi nič nenasvedčuje tomu, že pomoc bola zameraná na riešenie narušenia v celom hospodárstve Nórska. Aj v prípade najhoršieho scenára, keby podnik Hurtigruten zastavil poskytovanie služby a štát by bol nútený podpísať novú zmluvu na celú trasu alebo jej časti, dočasné prerušenie poskytovania tejto dopravnej služby nemožno považovať za vážne narušenie celého hospodárstva Nórska, a to ani so zreteľom na kultúrny, spoločenský a hospodársky význam služieb podniku Hurtigruten.

Z toho dôvodu dozorný úrad nezastáva názor, že je v tomto prípade uplatniteľná výnimka podľa článku 61 ods. 3 písm. b). Dozorný úrad však bude riešiť tento argument predložený nórskeho orgánmi aj podľa článku 61 ods. 3 písm. c) Dohody o EHP, ktorý je opísaný ďalej.

3.3.2 Reštrukturalizačné opatrenia – článok 61 ods. 3 písm. c) Dohody o EHP

Nórske orgány odkazovali na výnimku podľa článku 61 ods. 3 písm. c) Dohody o EHP a argumentovali tým, že štátna intervencia predstavuje reštrukturalizačnú pomoc.

Nórske orgány predložili svoj názor, že podstatné kritériá reštrukturalizačnej pomoci môžu byť podľa usmernení dozorného úradu o záchrane a reštrukturalizácii splnené. Tvrdia, že Hurtigruten bol a je dôležitým podnikom v súlade s oddielom 1 ods. 7 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii a bola podnikom v ťažkostiach podľa definície rovnakých usmernení⁽⁸⁶⁾.

Všeobecnou zásadou usmernení o záchrane a reštrukturalizácii je umožniť, aby sa pomoc udeľovala len za okolností, v ktorých sa akékoľvek narušenie hospodárskej súťaže vyváži výhodami vyplývajúcimi z prežitia daného podniku. Povolenie sa udeľuje len v prípade splnenia prísnych podmienok vrátane toho, že i) pomoc musí byť podmienená plnením plánu reštrukturalizácie, ktorým sa obnoví dlhodobá životaschopnosť podniku v primeranom časovom horizonte; ii) príjemca musí financovať podstatný podiel svojich nákladov na reštrukturalizáciu (najmenej 50 % v prípade veľkých podnikov); iii) musia sa prijať kompenzačné opatrenia, aby sa zabránilo rizikám narušenia hospodárskej súťaže (prenesenie aktív, zníženie kapacity alebo podielu na trhu atď.); iv) pomoc musí byť obmedzená na prísne minimum; v) plán reštrukturalizácie musí byť realizovaný v celom rozsahu a vi) dozorný úrad musí mať možnosť ubezpečiť sa, že plán reštrukturalizácie sa správne plní, pomocou pravidelných správ, ktoré mu dotknutý štát EZVO zasiela.

Podľa názoru dozorného úradu tri opatrenia nespĺňajú podmienky na povolenie pomoci stanovené v oddiele 3.2.2 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii. Udelenie pomoci

⁽⁸⁶⁾ Pozri bod 32 a body 8 – 12 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii.

musí byť najskôr podmienené plnením plánu reštrukturalizácie⁽⁸⁷⁾, ktorý by mal byť dozornému úradu notifikovaný na schválenie⁽⁸⁸⁾. Nórske orgány nenotifikovali dozornému úradu plán reštrukturalizácie, hoci rokovania sa s podnikom Hurtigruten uskutočnili podľa článku 8 dohody.

Ako je potvrdené v judikatúre⁽⁸⁹⁾, štát musí mať v čase poskytnutia pomoci k dispozícii dôveryhodný plán reštrukturalizácie a musí byť ním viazaný. Dozorný úrad pochybuje o tom, či úpravy štátnej odmeny predstavujú reštrukturalizačnú pomoc a informácie poskytnuté nóorskymi orgánmi o reorganizácii a reforme realizovanej podnikom Hurtigruten hlavne v roku 2008 na riešenie finančných ťažkostí podniku možno považovať za plán reštrukturalizácie v zmysle usmernení o záchrane a reštrukturalizácii.

Dozorný úrad nevidí ani žiadne prepojenie medzi výškou dodatočných platieb za poskytovanie služby vo verejnom záujme dohodnutých medzi podnikom Hurtigruten a štátom použitím článku 8 dohody o Hurtigrutene a nákladmi na reštrukturalizáciu podniku.

Dozornému úradu neboli poskytnuté žiadne informácie, ktorými by sa preukazovalo, že reštrukturalizácia podniku Hurtigruten bola podmienkou pre opatrenia pomoci. Naopak, list z 5. novembra 2008, ktorý podpísali nórske orgány, neodkazuje na žiadnu reštrukturalizáciu alebo plán reštrukturalizácie. To isté platí pre dodatočnú dohodu, ktorú nórske orgány podpísali 8. júla 2009 a Hurtigruten 19. augusta 2009; ale potvrdzuje sa ňou skôr dodatočná náhrada k pôvodnej zmluve uzavretej v roku 2004 o poskytovaní služby vo verejnom záujme a neodkazuje sa na platby predstavujúce reštrukturalizačnú pomoc. Navyše keď nórsky parlament schválil v decembri 2008 udelenie pomoci, neexistovala žiadna zmienka o tom, že ide o súčasť reštrukturalizácie podniku Hurtigruten⁽⁹⁰⁾. Nakoniec sa zdá sa, že list podniku Hurtigruten bankám z 9. januára 2009⁽⁹¹⁾, v ktorom sa odkazuje na „komplexný plán reštrukturalizácie“, nebol predložený nóorskym orgánom a ak aj bol, tento list nemali orgány k dispozícii v čase, keď prijímali svoje rozhodnutie o udelení pomoci, pretože bol vydaný až po prijatí rozhodnutia o udelení pomoci. Navyše žiadne z dvoch uvedených vyhlásení právneho zástupcu podniku Hurtigruten ani následné predloženia od nórskeho orgánov nepodporilo záver, že orgány mali k dispozícii plán reštrukturalizácie, keď v roku 2008 prijímali svoje rozhodnutie o troch opatreniach.

⁽⁸⁷⁾ Pozri bod 33 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii. Hurtigruten nie je MSP.

⁽⁸⁸⁾ Pozri bod 34 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii.

⁽⁸⁹⁾ Vec C-17/99, *Francúzsko/Komisia*, Zb. 2001, s. I-2481, bod 46 a spojené veci C-278/92, C-279/92 a C-280/92, *Španielsko/Komisia*, Zb. 1994, s. I-4103, bod 67.

⁽⁹⁰⁾ St.prp. nr. 24 (2008 – 2009) zo 14. novembra 2008 a Innst. S. nr. 92 (2008 – 2009) zo 4. decembra 2008.

⁽⁹¹⁾ Odkaz na strane 9 v liste nórskeho orgánov z 8.3.2010 (dokument č. 549465).

Súhrnne možno povedať, že sa zdá, že informácie poskytnuté nóorskymi orgánmi v tejto veci dokazujú, že pri udeľovaní daných troch opatrení v roku 2008 štát nezohľadňoval žiadne úvahy o reštrukturalizácii, ale zaujímal sa len o pokrytie dodatočných nákladov súvisiacich s plnením záväzku služby vo verejnom záujme⁽⁹²⁾.

Dozorný úrad zastáva názor, že vecná existencia plánu reštrukturalizácie v čase, keď štát EZVO udeľuje pomoc, je nevyhnutným predpokladom na účel uplatniteľnosti usmernení o záchrane a reštrukturalizácii. Štát EZVO poskytujúci pomoc musí mať k dispozícii „keď bola udelená sporná pomoc, plán reštrukturalizácie, ktorý spĺňa požiadavky [usmernení o záchrane a reštrukturalizácii]“⁽⁹³⁾.

V súlade s usmerneniami o záchrane a reštrukturalizácii, ak by sa dané tri opatrenia udelili ako pomoc na reštrukturalizáciu, nórske orgány mali mať plán reštrukturalizácie pre podnik Hurtigruten aspoň vtedy, keď uskutočnili v decembri 2008 platbu vo výške 125 mil. NOK. Informácie poskytnuté nóorskymi orgánmi nedokazujú, že nórske orgány boli schopné overiť, či bol plán reštrukturalizácie životaschopný alebo či sa zakladal na realistických predpokladoch podľa požiadaviek usmernení o záchrane a reštrukturalizácii. Dozorný úrad dospel k záveru, že pomoc pre Hurtigruten bola udelená bez toho, aby bol nóorskym orgánom k dispozícii plán reštrukturalizácie.

Bez prepojenia medzi opatreniami pomoci uvedenými v tomto rozhodnutí s životaschopným plánom reštrukturalizácie, ku ktorému sa dotknutý štát EZVO zaviazal⁽⁹⁴⁾, podmienky usmernení o záchrane a reštrukturalizácii nie sú v tejto veci splnené.

Okrem toho podľa oddielu 2.2 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii sa reštrukturalizácia musí zakladať na uskutočniteľnom, súvislom a ďalekosiahlom pláne obnovy dlhodobej životaschopnosti spoločnosti. Reštrukturalizačné opatrenia sa nemôžu obmedzovať na finančnú pomoc určenú na vyrovnanie minulých strát bez toho, aby sa nezaoberali príčinami týchto strát.

Ako sa opisuje v oddiele 1.5.2, nórske orgány predložili informácie o štvorbodovom pláne zlepšenia, ktorý bol predstavený na výročnom valnom zhromaždení podniku Hurtigruten, ktoré sa konalo 15. mája 2008 (vyššie príjmy; zníženie nákladov a nové a vyššie platby za službu vo verejnom záujme), a následne vo februári 2009 ako piaty bod finančnú reštrukturalizáciu.

⁽⁹²⁾ Z informácií predložených nóorskymi orgánmi je evidentné, že ich záväzok z roku 2008 o udelení dodatočnej náhrady nebol podmienený reštrukturalizáciou podniku Hurtigruten.

⁽⁹³⁾ Pozri vec C-17/99, *Francúzsko/Komisia*, Zb. 2001, s. I-2481, bod 46.

⁽⁹⁴⁾ Pozri body 33 a 34 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii.

Nórske orgány žiadajú, aby uvedené dve vyhlásenia právneho zástupcu podniku Hurtigruten z 23. marca 2009 a 24. februára 2010 s prílohami boli považované za plán reštrukturalizácie podniku. Dozorný úrad konštatuje, že predložené dokumenty nespĺňajú podmienku stanovenú v usmerneniach o záchrane a reštrukturalizácii. Najmä neopisujú podrobne okolnosti, ktoré viedli k ťažkostiam podniku, čím by sa poskytol základ na posúdenie primeranosti opatrení pomoci, a vyhlásenia neobsahujú prieskum trhu, ako sa vyžaduje v usmerneniach. Pokiaľ ide o obavy týkajúce sa všeobecnej hospodárskej súťaže a prísne pravidlá schvaľovania pomoci podľa usmernení o záchrane a reštrukturalizácii, dozorný úrad dospel k záveru, že opatrenia pomoci nie sú zlučiteľné s ustanoveniami článku 61 ods. 3 písm. c) Dohody o EHP v spojení s usmerneniami o záchrane a reštrukturalizácii.

Ako doplnujúci bod nórske orgány predložili svoje stanovisko o tom, že dozorný úrad by mal zohľadniť, že námorné služby, ktoré poskytuje Hurtigruten, sú vo veľkom rozsahu v podporovaných oblastiach.

V oddiele 3.2.3 bod 55 usmernení o záchrane a reštrukturalizácii sa stanovuje, že dozorný úrad zohľadňuje potrebu regionálneho rozvoja pri posudzovaní reštrukturalizačnej pomoci v podporovaných oblastiach tak, že uplatňuje menej prísne podmienky, pokiaľ ide o vykonávanie kompenzačných opatrení a veľkosť príspevku príjemcu. Keďže plán reštrukturalizácie, ktorý predložil podnik Hurtigruten, neobsahuje takéto kompenzačné opatrenia⁽⁹⁵⁾ a nórske orgány nepredložili žiadne argumenty, pokiaľ ide o to, ako sa týmto ustanovením usmernení môže odôvodniť nižší vlastný príspevok na reštrukturalizáciu v tomto konkrétnom prípade, dozorný úrad tento argument odmieta.

4. ZÁVER O ZLUČITELNOSTI

Na základe uvedeného posúdenia dozorný úrad považuje tri opatrenia za nezlučiteľné s pravidlami štátnej pomoci obsiahnutými v Dohode o EHP.

5. VRÁTENIE POMOCI

V súlade s Dohodou o EHP a ustálenou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie je dozorný úrad oprávnený rozhodnúť, že príslušný štát musí zrušiť alebo zmeniť pomoc⁽⁹⁶⁾, keď zistí, že je nezlučiteľná s fungovaním Dohody o EHP. Súdny dvor zároveň stále tvrdil, že záväzok štátu, aby zrušil pomoc, ktorú Európska komisia považuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom,

⁽⁹⁵⁾ Nórske orgány vo svojej odpovedi na rozhodnutie o začatí konania (dokument č. 571486) na strane 28 odkazovali na oddiel 3.2 druhého vyhlásenia (z 24.2.2010) právneho zástupcu podniku Hurtigruten, ktoré bolo priložené k listu nórskeho orgánov dozornému úradu z 8.3.2010 (dokument č. 549465). V tomto vyhlásení sú uvedené len niektoré aktíva a činnosti ktoré podnik predal na zníženie zadlženia, a plány na odpredaj ďalších aktív. Podľa názoru dozorného úradu však toto vyhlásenie neobsahuje žiadny dôveryhodný plán na zavedenie kompenzačných opatrení do praxe.

⁽⁹⁶⁾ Vec C-70/72, *Komisia/Nemecko*, Zb. 1973, s. 813, bod 13.

je určený na obnovenie predtým existujúcej situácie⁽⁹⁷⁾. V tejto súvislosti Súdny dvor stanovil, že tento cieľ sa dosiahne, keď príjemca splatí sumy, ktoré mu boli udelené neoprávnenou pomocou, čím stratí výhodu, ktorú využíval voči svojim konkurentom na trhu, a obnoví sa situácia, ktorá existovala pred poskytnutím pomoci⁽⁹⁸⁾.

Z uvedených príčin dozorný úrad zastáva názor, že dané tri opatrenia môžu spôsobovať nadmernú náhradu za záväzok služby vo verejnom záujme, ktorá predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú s Dohodou o EHP. Keďže tieto opatrenia neboli notifikované dozornému úradu, z článku 14 časti II protokolu 3 vyplýva, že dozorný úrad rozhodne, že neoprávnené poskytnutú pomoc, ktorá je nezlučiteľná s pravidlami štátnej pomoci podľa Dohody o EHP, musia príjemcovia vrátiť.

Dozorný úrad musí rešpektovať všeobecnú zásadu proporcionality, keď požaduje vrátenie⁽⁹⁹⁾. V súlade s cieľom vrátenia a zásadou proporcionality bude dozorný úrad požadovať len podiel pomoci, ktorý je nezlučiteľný s fungovaním Dohody o EHP. Časť platieb uskutočnených v rámci týchto troch opatrení možno považovať za zlučiteľnú ako náhradu za plnenie záväzku služby vo verejnom záujme. Z toho dôvodu sa musí vrátiť len podiel platieb v rámci týchto troch opatrení, ktorý predstavuje nadmernú náhradu.

Nórske orgány sa vyzývajú, aby poskytli podrobné a presné informácie o výške nadmernej náhrady udelenej podniku Hurtigruten. S cieľom určiť výšku platieb, ktoré možno považovať za zlučiteľné s fungovaním Dohody o EHP na základe jej článku 59 ods. 2 ako náhradu za službu vo verejnom záujme, sa musia správne zohľadniť všeobecné zásady uplatniteľné v tejto oblasti, a to najmä:

- i) musí existovať správne rozdelenie nákladov na činnosti služby vo verejnom záujme a ostatné činnosti mimo rozsahu služby vo verejnom záujme a príjmov z týchto činností;
- ii) náhrada za službu vo verejnom záujme nesmie pokrývať viac ako pomernú časť fixných nákladov spoločných pre službu vo verejnom záujme a činnosti mimo rozsahu služby vo verejnom záujme a

⁽⁹⁷⁾ Spojené veci C-278/92, C-279/92 a C-280/92, *Španielsko/Komisia*, Zb. 1994, s. I-4103, bod 75.

⁽⁹⁸⁾ Vec C-75/97, *Belgicko/Komisia*, Zb.1999, s. I-3671, body 64 a 65. Pozri spojené veci E-5/04, E-6/04 a E-7/04, *Fesil a Finnjford, PIL a iní a Nórsko/Dozorný úrad EZVO*, Zb. EZVO 2005, s. 121, bod 178 a C-310/99, *Taliansko/Komisia*, Zb. 2002, s. I-2289, bod 98. Pozri aj kapitolu 2.2.1 usmernení dozorného úradu o vrátení neoprávnenej a nezlučiteľnej pomoci, pozri Ú. v. EÚ L 105, 21.4.2011, s. 32, dodatok EHP č. 23, 21.4.2011, s. 1, ktoré sú dostupné online na: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>.

⁽⁹⁹⁾ Pozri spojené veci E-5/04, E-6/04 a E-7/04, *Fesil a Finnjford, PIL a iní a Nórsko/Dozorný úrad EZVO*, Zb. EZVO 2005, s. 121, body 178 – 181 a vec 301/87, *Francúzsko/Komisia*, Zb. 1990, s. I-307, bod 61.

iii) výpočet náhrady za službu vo verejnom záujme nesmie byť založený na nereprezentatívnych hypotetických nákladoch v prípade, že sú známe skutočné náklady.

V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že v súlade s bodom 22 usmernení o náhradách za služby vo verejnom záujme žiadna suma nadmernej náhrady nesmie zostať k dispozícii podniku z dôvodu, že by bola klasifikovaná ako pomoc zlučiteľná s Dohodou o EHP na základe iných ustanovení alebo usmernení, pokiaľ nie je schválená,

PRIJAL TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Dané tri opatrenia stanovené v dodatočnej dohode predstavujú štátnu pomoc, ktorá je nezlučiteľná s fungovaním Dohody o EHP v zmysle článku 61 ods. 1 Dohody o EHP v tom rozsahu, že predstavujú formu nadmernej náhrady za službu vo verejnom záujme.

Článok 2

Nórske orgány príjmu všetky potrebné opatrenia, aby získali od podniku Hurtigruten späť pomoc uvedenú v článku 1, ktorá mu bola neoprávnené poskytnutá.

Článok 3

Pomoc sa má vrátiť bezodkladne a v súlade s postupmi vnútroštátneho práva za predpokladu, že tieto postupy umožňujú okamžitý a účinný výkon rozhodnutia. Pomoc, ktorá sa má vrátiť, zahŕňa úrok a zložený úrok od dátumu, keď bola

podniku Hurtigruten k dispozícii, do dátumu jej vrátenia. Úrok sa vypočíta na základe článku 9 rozhodnutia Dozorného úradu EZVO č. 195/04/COL.

Článok 4

Nórsko informuje do 30. augusta 2011 dozorný úrad o celkovej sume (istiny a úroky z vymáhanej sumy), ktorú príjemca musí vrátiť, ako aj o opatreniach naplánovaných alebo prijatých na účel vrátenia pomoci.

Nórsko musí do 30. októbra 2011 vykonať rozhodnutie dozorného úradu a zaistiť vrátenie pomoci v plnom rozsahu.

Článok 5

Toto rozhodnutie je určené Nórskemu kráľovstvu.

Článok 6

Iba anglické znenie tohto rozhodnutia je autentické.

V Bruseli 29. júna 2011

Za Dozorný orgán EZVO

Per SANDERUD
predseda

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
členka kolégia

Predplatné na rok 2012 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročné DVD	22 úradných jazykov EÚ	1 310 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	840 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačné (súhrnné) DVD	22 úradných jazykov EÚ	100 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, DVD, jedno vydanie za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom DVD.

Predplatitelia Úradného vestníka Európskej únie môžu získať na základe žiadosti rôzne prílohy k úradnému vestníku. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznamov pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do Úradného vestníka Európskej únie.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj Úradný vestník Európskej únie, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm.

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať Úradný vestník Európskej únie, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>.

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK